

YENI
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ZAFER
BİRLEŞİK DEVRİMİZİN
OLACAK!

- Devrimci Mücadelenin Gelişimi Doğru Kavranmalı
- Uzun İç Savaşın Finali Mi?
- Gençlik Devrimle Özgürleşecek
- Sosyalistlerin Savaşa Karşı Tutumu
- Operasyonlar Saldırıları Kürt Halkını Yıldırılmayacak

SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ

DEVRİMCİ MÜCADELENİN GELİŞİMİ DOĞRU KAVRANMALI

Türkiye ve Kürdistan'da proletaryanın, halk kitlelerinin devrim yolundaki mücadelesi büyük bir gelişme gösterdiği halde, işçi hareketi, devrimci hareket tarafından, bu sürecin önemi tam anlamıyla kavranmış değil. Hareketin gelişimine körce yaklaşım, devrimci mücadelenin başarıya ulaşmasını engeller.

Mücadeleyi başarıya götürecektir politika ve taktiklerin doğru olarak saptanması için, hareketin düzeyi ve geldiği yer tüm açıklığıyla ortaya konmalıdır.

Kitleler, yıllardır faşizme ve sermayeye karşı çeşitli biçimlerde ve düzeyde eylem içinde, mücadele içinde. Bu denli uzun süren savaşımın ekonomik ve politik temelleri var. Büyük mücadele, sistemin derinleşen ve keskinleşen çelişkilerinden ileri geliyor. Diğer bir etken uzun bir dönemdir süren, devrimci durumdur. Yükselen devrimci yığımsal savaşımın nesnel temelleri iyi anlaşılmalıdır.

Grevler, işçilerin, emekçilerin sokak gösterileri, büyüklü küçüklü ayaklanmalar, Kürt halkının devrimci mücadelesi öğrencilerin on yıllardır süren devrimci mücadelesi, Newroz, 1 Mayıs (Taksim) gösterileri, yoksul köylü ve küçük köylü mücadelesi, kısacası ezilen ve sömürülen kitlelerin uzun iç savaş sırasında elde ettiği mevziler, devrimin kazanımlarıdır. Bütün bu mevziler hareketi ileri götürmüş ve iktidarın kapısına dayanmıştır.

Mücadelenin önceki dönemlerinde, devrim için daha az sayıda insanın gücü ve enerjisi harekete geçirilebiliyordu. Bugün ise çok geniş bir kitle, devrim yolunda, büyük bir enerji ve güç ortaya koyuyor. Az sayıdaki kitlenin mücadelesiyle devrimci mücadeleye çeşitli mevziler kazandırıldı ve hareket ileriye taşındı. Bugünkü kitle gücü ve örgütlülükle hareketin çok ileriye gideceği ve yeni kalkış noktaları elde edileceği açık. Devrim hedefli savaşım, çok geniş kitleleri toplumsal kurtuluş doğrultusunda eyleme çekme etkisine ve gücüne sahiptir.

Proleter kitlelerin, emekçilerin kendi aralarında kaynaşması, tekeli kapitalist düzene ve burjuva devlet egemenlik sistemine karşı bugüne dek yürütülen isyan, eylem, ayaklanmaların bir sonucudur.

Sokaklar, emekçilerin, kitlelerin kaynaşmasını, birlikte mücadele etmesini sağlayan kolektif mücadele alanları oldu. Sokakta,

grevde, eylemde gerçekleşen emekçilerin birliği, kaynaşması ve kolektivitinin önemi yeterince anlaşılmadı. Oysaki, kaynaşma ve kolektif hareket, ayaklanma için, devrim için bir önkoşuldur ve yaşamsal önemdedir.

Uzun sınıf mücadelesinden, devrimci mücadeleden geçip gelmenin getirdiği başka bir sonuç, eylemlere katılan kitlelerin eylem tarafından dönüşüme uğratılmasıdır. Değiştirirken değişmek. Halk kitleleri esas olarak eylemle, mücadeleyle, pratikle değişime uğradılar. Bunun yanında devrimci teorinin, devrimci dünya görüşünün, devrimci eğitimin de kitleleri etkileyici, dönüştürücü, devrimcileştirici rolü vardır.

Emekçi kitleler öylesi bir bilinç düzeyine ulaştılar ki, burjuvazi artık halklar üzerinde, emekçiler üzerinde eski etkinliğini sürdürüyor. Kitlelerin devrim yolunda ilerlemesini durdurmak, onların dikkatlerini dış sorunlara vb. çekmek, şovenizmi kışkırtmak ve başka paslı araçlara başvurmak artık sonuç vermiyor. Halk yığınları, burjuvazi dinlemeden, kendi isteklerini gerçekleştirerek, politik ve toplumsal kuruluş için kıyasıya bir savaşıma giriyorlar.

Devrimci teori, politika ve pratik deneyimlerde kaydedilen ilerleme ve açık savaştan geçme, kitlelerde, ne için savaşıldığına dair bilinç, geniş kitleler içinde yerleşmiş durumda. Kitlelerin en ileri, en kararlı ve en devrimci kesimi, bir baskı ve sömürü sistemi olan kapitalizmi yıkıp, yerine emeği ve yaşamı yeniden örgütleyeceği bir toplum kurma bilinciyle hareket ediyor.

Devrimci politik bilinç, sosyalizm bilinci kitleleri üzerinde derin bir etki bırakmıştır.

Verilen yoğun devrimci mücadele çeşitli alanlarda kendi sonuçlarını yaratmıştır.

İşçi sınıfının, kitleler üzerindeki politik ve toplumsal ağırlığının artması, gerçek komünist partisinin belirgin olarak öne çıkması, buna karşın ve bu gelişmelerle bağıntılı olarak oportünizmin, reformizmin, küçük burjuva sosyalizminin gerilemesi yaşadığımız sürecin bir özelliğidir.

Sınıf mücadelesi bu topraklarda gerçek bir sınıf mücadelesi olarak, devrimci sınıf mücadelesi olarak uzun bir dönemdir sürüyor. Bu öylesine bir süreç ki, şimdiye kadar devrimcilik iddiasını laf düzeyinde ileri sü-

ren ve kendisini kitlelerin öncüsü olarak ilan eden oportünist hareketlerin, pratiğini görme olanağı oldu. Kendi görüşlerini pratiğe nasıl geçirdiklerini, ya da emekçi kitlelerin sosyal pratiği karşısında nasıl davrandıklarını değerlendirmek durumundayız.

Bu hareketler kritik anlarda, ne tüm güçlerini tam organize edip harekete geçirebildiler, ne de yığınlara öncülük edebilecek bir politik önderlik yeteneği sergilediler. Bugüne kadarki pratikleri, onların, burjuvaziyle ciddi bir kapışma anında, kitlelerin savaşımını yönlendirme politik becerisi gösteremediklerini, eylemde çok dağınık, yetersiz, kararsız, ne yapacağını bilememe; kısacası çok amatör olduklarını yeterince açığa çıkarmıştır.

Bu durumun açık biçimde ortaya çıkması için uzun bir dönem geçti.

Devrimci işçi sınıfı hareketi ve devrimci sınıf partisinin ön plana çıkması da uzun bir mücadele dönemini gerektirdi.

İşçi kitlelerinin gerçek devrimci partisinin gelişmesi, güçlenmesi, öne geçmesi, devrim için, devrimin başarısı için temel önemdedir.

Yükselen devrimci sınıf mücadelesinin kitlelerin üzerinde yarattığı etkilerden biri, kararsız kitleleri saflarını belirlemeye zorlaması ve hızlandırmasıdır. Geniş kitlelerin kampını belirlemesi, devrimci hareketin yanında yer alması, geçtiğimiz süreçte gerçekleşen büyük eylemlerde kendini belirgin olarak gösterdi. Eylemlere yeni katılımlar, büyük sayılara ulaştı.

Sermayenin ve faşizmin ağır baskısı, bugüne dek kitlelerin büyük kalabalıklar halinde devrimci eylemlere, sokak gösterilerine katılmasını önlemiştir. Şimdi artık önleyemiyor. Büyük halk kitlelerinin mücadeleye atılması, devrime yönelmesi artık durdurulamaz.

Uzun bir süreyi kapsayan ve ağır bedellere malolan devrim mücadelesi bugüne dek başarıya ulaşamadı fakat, bunun için sağlam temeller atıldı. Devrim sınıfı proletaryanın daha ileriye gitmesi için devrimci değerler, teorik, politik, pratik birikim oluşturuldu. Devrimci işçiler, devrimci kitleler bu öğelere dayanarak ve mücadelesini en yüksek düzeye çıkartarak burjuva düzeni altüst edebilir.

C.DAĞLI

UZUN İÇ SAVAŞIN FİNALİ Mİ?

Yıl:1969; Yer: işgal altındaki Vietnam'ın başkenti Saygon. Bir Amerikalı general, gazetecilerden ve diplomatlardan oluşan sık davetli topluluğa, yepyeni askeri stratejilerini açıklıyor, ülkenin her yanına konuşlandırdıkları yüksek teknoloji ürünü savaş aygıtlarını tanıtıyordu. Bul ve Yoket (Search And Destroy) adını verdikleri bu sihirli taktik formülasyona göre, ABD işgal birlikleri artık ülkeyi karış karış dolaşmayacak; alan hakimiyeti yerine, yüksek teknik aygıtlarla savaşçıların tespit edildiği noktaya hızlı indirme hareketi yapacaktı. "Bunlar" diyordu azametli madalyaları şingirdayan Amerikalı general, termal kameraları göstererek, "ormanın on kilometre derindeki bir farenin gaz kaçırmasını bile tespit eder. Vietkonglar fasulye yemese iyi olur". Espriyi pek ince bulan seçkin davetliler gülmekten bel ve gerdanlarını kıvrıp dururken, aynı saatlerde Saygon ABD büyükelçiliğinin, Vietnamlılardan oluşan aşçı ve hizmetkarların kaldığı rutubetli bodrum odalarından birinde, Ulusal Kurtuluş Cephesi (Vietminh) bir toplantı yapıyordu. 24 saat içinde başlayacak olan büyük Tet saldırısının son ayrıntıları konuşulmaktaydı. Onlarca kent, yüzlerce kasaba ve köyde, bir milyona yakın savaşçı, milis ve sivil halkın desteğiyle başlayan Tet silahlı ayaklanması, Search&Destroy simülörlerinde epey eğlenceli zaferler kazanmış ABD ordusunu tam anlamıyla perişan etmişti.

Kabadayılığın, yüksekten atıp tutmanın, hesapsız kibrin sonu her yerde aynı.

Tekrar Çal Neco

Son günlerde sabah akşam üzerine methiyeler düzülen yeni savaş stratejileri, Sri Lanka göndermeleri vs. pek çok kişinin aklına, bu tarihi dönemi hatırlatmış olmalı. Bütün bu söylenenlere az çok doğruluk payı varsa, sermayenin devrim karşısındaki yeni taktiği, tek kelimeyle özetlenirse, nokta operasyonlarıdır. Pek çokları bunun 90'lı yıllara dönüş olduğunu söylüyor. Hayır. Aslında bu ,80'li yıllara dönüştür. Cızırtılı bir plaktan, eskimiş nameler...

12 Eylül'e giderken ve hemen sonrasında, yani Fatsa operasyonu ile başlayan ve 90'ların başına kadar süren taktiktir bu.

Şuraya buraya dağılmış, geniş kitlelerle ve kent nüfusuyla ilişkileri kesilmiş, koordinasyon ve yüksek hareket yeteneği kazanmamış bir gerilla savaşı döneminde, sermaye güçlerinin bu temel karşı-devrim taktiği, bir işe yaradı. Fakat sonra, kırsal alanda uzun süre barınıp saklanmayı, arkasında iz bırakmadan hareket etmeyi, köylerle sıkı ilişkiler geliştirmeyi başaran gerilla, yavaş yavaş alan hakimiyetini ele geçirmişti. Nokta operasyonlar başladığında dağılıp kaybolan, ama hemen sonra yüzler, hatta binler halinde rahatça bir araya gelebilen gerilla güçleri, uzak sınır karakollarının kabusu haline gelmişti.

Sermayenin 90'lı yıllarda sahneye koyduğu savaş taktiği, kırsal alan hakimiyetini yeniden kazanmaya dayanıyordu. Ama öncelikle, kentlerdeki devrimci güç ve potansiyeli sınır tanımaz bir şiddet yoluyla bastırmaları gerekiyordu. Lice, Kulp, Şırnak ve bunun gibi pek çok kent merkezi, adeta yerle bir edildi. Kentlerin pasifikasyonu istenen seviyede sağlandıktan sonra, kırsal alan temizliğine girişildi, binlerce köy boşaltıldı, yakıldı. Alanlara hakim tepelere, geçiş bölgelerine, derin vadi girişlerine yüzlerce seyyar ve kalıcı üs bölgeleri oluşturuldu. Artık ordu, kışlasında, karakolunda beklemiyor, her saat kırsalda dolaşıyor, rutin arama-tarama faaliyetleri yapıyor, yüksek tepelerde yirmidört saat nöbet tutuyordu.

Kısa süreli başarılar vaatsetse de, alan hakimiyetine dayalı taktik, olağanüstü enerji, para ve sürekli yenilenen insan kaynağı gerektiriyordu. Böyle bir taktikle denetimi uzun süreli sağlayabilmek için, ordu kendi mevcudunun neredeyse yarısını sürekli hareket halinde tutmak zorunda kalıyordu. Yüzlerce araçlık konvoylar her gün oradan oraya taşınıyor, yine yüzbinlerle ifade edilen savaş birlikleri ya operasyonda, ya da operasyona hazır beklemede tutuluyordu.

Bu stratejinin uzun süre dayanabilmesi, iki temel noktanın sürekliliğine bağlı gibi görünüyordu. Kentlerin pasifikasyonu ve ikmal yollarının güvenliği. Son yıllarda her iki dayanak da çökmüş görünüyor. Bölgenin büyük kentlerini, kasabalarını saran Kürt halkının siyasal örgütlenmesi, koca bir

halkı tek bir ordu gibi harekete geçirebildi. Kentler, salt polis gücünün yetmediği ölçüde devrimcileşti. İkmal yolları ise, neredeyse kentlerin hemen bittiği noktadan itibaren, tuzaklarla dolu bir kapan halini aldı. Hareket üstünlüğünü kaybeden ordu, uzak karakollarda ve üs bölgelerinde sarsıcı darbeler almaya başladı. İkmal yollarının güvensizliği nedeniyle, Ankara'dan dahi canlı izlenebilen gerilla saldırılarına karşılık veremez oldu.

Alan hakimiyetine dayalı taktiğin bitiş noktası, aslında oldukça sembolik bir görüntüde aranıp bulunabilir. Yüksekova'da halk oldukça coşkulu ve kalabalık bir sokak gösterisi yaparken, operasyondan dönen birlikler, kendilerini birden bire bu kalabalığın ortasında bulmuşlardı. Onlarca araçlık askeri konvoyu gören halkta ne bir korku, ne bir telaş vardı. Konvoyun önünde giden akrep adı verilen o zırhlı aracın camına yapıştırılan posterler, işte o an, eski taktiğin yenilgisinin dört dörtlük bir fotoğrafını sundu.

Kırda Yıprananlar Kentte Yenilirler

Sermayenin büyük gürültü ve tantanalar eşliğinde ilan ettiği yeni taktik neyi vad ediyor? Kırsal alan hakimiyetinden vazgeçmeyi, üs bölgelerinden yavaş yavaş çekilmeyi, büyük garnizonlarda beklemeyi ve teknik takibe dayalı istihbaratla nokta operasyonlar yapmayı. Bugün NATO'nun artık kontrolü kaybettiği Afganistan'da uyguladığı yöntemdir bu. Helikopter ile yapılan hızlı hava ikmalleri, yoğun hava bombardmanı, kara birlikleriyle bombalanan noktaların son kontrolü ve ardından kışlaya dönüş. Böyle bir taktik, ancak yüksek ateş gücüne sahip, profesyonelleştirilmiş personelle yürütülebilir. Amerikan icadı bu Search&Destroy taktiğinin ne kadar başarı şansı bulunduğunu anlamak isteyen, kırk yıl öncesinin Vietnam'ına ya da bugünün Afganistan'ına bakabilir.

Askeri açıdan taktik değişimler, ciddi siyasal değişimleri izler. Bugün siyasal dengeler, sınıf mücadelesinin geldiği aşamada, emekçilerden ve Kürt halkından yanadır. Kentlerde örgütlenen kitleler, bugünkü siyasal dengeleri elinde tutan bir güç yaratmış-

tır. Kürdistan şehirleri, ikili iktidarın doğduğu ve gelişmeye başladığı esas alanlardır. Sermayenin askeri taktiği, bu değişimin sonucunda kentlerdeki dengeyi yeniden kendi lehine çevirmek üzere kurulmuştur. Kırsal alan hakimiyetinden vazgeçerek, kentlerin örgütlü kitleleri ile kırların gerilla güçleri arasındaki ilişkiyi zayıflatmak, ikili iktidar durumunu boğarak, nefessiz bırakarak sermayenin kabul edebileceği sınırlar içine çekmek, askeri taktiğin hizmet edeceği siyasal hedeflerdir. Bu nedenle, kırlarda uzun döneme yayılmış bir yıpratma savaşının yerini, kentlerin başrol oynayacağı nihai çarpışmalar dönemine bırakmıştır. Ne var ki, sermaye bu hedeflere varmak için çok geç kalmış görünüyor.

Uzun iç savaşta çok yoğun kullanılan ordu güçleri şimdi moralsiz, savaş yeteneği sınırlı, kazanma umudu kalmamış bir aygıttır. Kritik enerjisini kırsal alan hakimiyetinde harcaıp tüketen bir ordu, halkın en geniş kesimlerinin dahil olduğu kent ayaklanmalarında işe yaramaz ve de güvenilmez bir profil çiziyor.

Tepe başlarında gece-gündüz nöbet tutan bir acemi er, görünmez bir düşmanın öldürücü tehdidi altında, sadece yaşama içgüdüsünü keskinleştirir. Militarizm, bu ilkel içgüdüyü en vahşi sınırlarına dek sürükleyebilir. Oysa, büyük kent isyanlarında acemi erlerden oluşan birlikler için düşman, militarist söylemin şeytanlaştırabildiği o görünmez düşman değildir. Tahrir Meydanı'na çıkan tanklarda askerler, çevrelerinde yüzlerce kadın, çocuk, genç, ihtiyar ve onların konuşan yüzlerini, ellerini gördüler. İlkel yaşama içgüdüğü değil ama, henüz bozulmamış insani güdüler bu askerlerin tercihlerini etkiledi. Pek çoğu ya verilen emre uymadılar ya da doğrudan halk safına geçtiler.

Şimdi, kentleri zapdetmek üzere hazırlanan orduyu, alanlarda bir halk denizi bekliyor. Korku duvarını aşmış, zırhlı araçlara kendi bayraklarını asmaktan çekinmeyen bir halk bu. Yeterince yıpranmış ve kazanma umudu kalmamış bir düzenli orduyu, böylesine halk denizinin ortasına çekmek, sermaye sınıfının yapacağı en ciddi hata olacaktır.

Uzun iç savaş, kent meydanlarında çok acı ama kısa, açık bir vahşet ve en yüksek kahramanlıkların yarıştığı bütün hesapları halklar lehine alt üst eden sürprizlerle dolu bir final yaşamak üzere, tüm güçleri topluyor. □

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

İşçiler, Emekçiler,

Türkiye hızla büyük bir savaşa doğru sürükleniyor. Suriye'ye karşı savrulan tehditler, aslında bir savaş ilanından başka bir şey değildir. Türk devletinin bu kanlı senaryoda yer alma hevesinin altında yatan gerçek Kürt halkının özgürlük savaşını ortadan kaldırma isteğidir. ABD ve diğer emperyalist devletlerin bugün Suriye'ye yarın muhtemelen İran ve başka ülkelere karşı ihtiyaç duyduğu Türk Ordusunun savaşa girmesi karşılığında emperyalistlerden istenen şey Kürt halkının kırımdan geçirilmesi, Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin imhasıdır.

İşçiler, Emekçiler,

Faşist devletin en yetkili ağızlarından damlayan kanlar ve girişilen hazırlıklar, Türkiye, ABD, İran ve Irak yönetiminin (ki içinde KDP ve YNK yer alıyor) Kürt halkının özgürlük savaşının imha yoluyla tasfiye edilmesi konusunda anlaşmalarını gösteriyor.

Kürt halkı bir kez daha büyük bir katliam tehdidi altında. Yıllardır özgürlüğü için büyük bir mücadele veren Kürt halkı, emperyalist-kapitalist devletlerin kanlı sofrasında boğazlanmak isteniyor.

Bu katliam hazırlığı karşısında tüm işçi ve emekçilerin, devrimci ve komünistlerin, ilericilerin yapması gereken, "Kürt Halkı Yalnız Değildir" şiarıyla devrimci bir halk olan Kürt halkının yanında yer almaktır.

Tarihsel bir sınama anından geçilmektedir. İşçi sınıfı ve emekçiler, ya Kürt halkı ile birlikte devrime, iktidara ve oradan sosyalizme doğru yürüyecekler ya da sonu belirsiz bir karanlığa gömülecekler.

Gelinen aşamada sadece "Savaşa Hayır" demenin pratik bir karşılığı yoktur. Çünkü, kitlelerin "savaşa hayır" demesinin emperyalistleri ve egemen sınıfları savaşa girişmekten alıkoyamadığını, savaşları engellemediğini deneyimlerimizden biliyoruz.

Savaş artık kapıdadır. Bu savaşı önlemenin tek yolu, devrim ve iktidar mücadelesiyle savaşı ortaya çıkaran temelleri yıkmaktır. Savaşı ortaya çıkaran temeller, kapitalist temellerdir. Onun için olası bir savaşta işçi sınıfı ve emekçilerin hedefi, bu kapitalist temelleri bir devrimle yıkarak halk iktidarını kurmak olmalıdır. Ancak bu şekilde Kürt halkının özgürlüğünün koşulları sağlanabilir, ancak bu şekilde Türkiye işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar savaşın, sömürünün, sınıfların, acının, gözyaşının olmadığı bir dünyaya kavuşabilirler.

İşçiler, Emekçiler,

Faşist devlet, emperyalistlerin ve sermaye sınıfının çıkarları için hem dışta hem de içeride gençlerin, emekçilerin kanının akıtılacağı bir savaşı hazırlıyor. Türk tekelci sermaye sınıfı, devlet ve hükümet eliyle Suriye'ye meydan okuyor, Libya'ya burnunu sokuyor, İran'a karşı emperyalist hazırlıkların ortasında yer alıyor.

İsrail'i korumak için "erken uyarı sistemleri"ni topraklarında kurmayı kabul eden hükümet, İsrail ile girdiği "kayıklı dövüşü" ve sahte çıkışlarla halkları aldatmaya çalışıyor. Bütün bunların amacı, Kürt halkı ve Suriye'ye karşı girişilecek savaşta halkların desteğini almaktır. Bu çaba bile tek başına, devlet ve sermaye sınıfının nasıl bir kanlı savaşa hazırlandığını anlatmaya yetiyor.

Ama bu savaş Kürt-Türk halklarının mücadele birliği ile, devrim ve iktidar mücadelesi zafere taşınarak önlenemez; önlenmelidir.

Kazanan biz olacağız; işçi sınıfı ve emekçi halklarımız olacak.

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

İSTANBUL'DAN GERZE HALKINA DESTEK

Sinop'un Gerze İlçesi'ne bağlı Yaykıl Köyü'nde termik santral yapımına karşı mücadele ederek sondaj makinalarının önüne yatan, yollara barikat kuran köylülere, polisin gaz bombası ve copla saldırması sonucunda 40'a yakın kişi yaralanmış ve bir kişi tutuklanmıştı. Bu saldırı, 9 Eylül Cuma günü İstanbul'da bine yakın kişinin katıldığı eylemle protesto edildi.

Yeşil Gerze Çevre Platformu'nun (YE-GEP) çağrıcısı olduğu eylem Derelerin Kardeşliği Platformu, Munzur Koruma Kurulu, Divriğililer Derneği, Karadeniz İsyandadır Platformu, Loç Vadisi Platformu katıldı. Binin üzerinde doğa ve yaşam savunucusunun katıldığı yürüyüşte Gerze'de yaşanan polis saldırısı protesto edildi.

Taksim Tramvay Durağı'nda saat 19.30'da bir araya gelerek Galatasaray Meydanı'na yürüyen eylemciler "Termikçi Şirket Gerze'yi Terk Et, Gerze Halkı Yalnız Değildir" pankartının arkasında toplandı ve eylemde olan Barış Anneleri'ni sloganlarla selamlayarak yürüyüşe başladı. "Her Yer Hopa, Hepimiz Eşkiyayız", "Anadolu Grubu Gerze'yi Terk Et", "Santral Yapma Boşuna Yıkacağız Başına", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Gerze Yeşildir Yeşil Kalacak", "Gerze'ye Dokunma" sloganlarını atan kitle Galatasaray Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yeşil Gerze Çevre Platformu Sözcüsü Şengül Şahin, Gerze'deki direnişlerini destekleyen, "Hopalıları, Loçluları, Munzurluları, Dereler Özgür Akacak diyen Karadeniz'in evlatlarını" selamladı.

Gaz bombaları ve copların arasından geldiğini söyleyen Şahin, "Ama yağma yok! Direnenler olarak diz çökmedik. 6 Ağustos'tan bu yana gözünü kırpmayan, çadır nöbetleriyle gece gündüz demeden direnen bizler; lüks otellerdeki holdinglerin iftarlarına inat, direniş çadırlarında hep beraber halkın iftarını paylaşanlar sermayenin oyununu bozduk" diyerek sözlerine başladı. Gerze'de yaşananlara dikkat çeken Şahin "Yaşananlar göstermiştir ki; vergilerimiz bir avuç rantiyenin, holding patronunun, işbirliğinin elinde bizlere gaz bombası, cop, kıyım, zulüm olarak dönmektedir. Devletin ambulansları halkın sağlığını korumak yerine polisin tükenen gaz bombası stoklarını takviye etmek üzere kullanılmıştır. Kendilerine 'Anadolu'nun Gururu' diyenlerin hiçbir şekilde hukuk tanımadan toprağımızı nasıl işgal ettiğini; kedilerine 'Anadolu'nun birikimi' diyenlerin hayatlarımızı nasıl da ta-

lan ettiğini anlatmak için buradayız" dedi.

Şengül Şahin hukuksuzluğunun 28 Kasım 2008'de Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) yapılmadan termik santral için Anadolu Grubu'na verilen "üretim lisansı" ile başladığını hatırlatarak bu haksız üretim lisansına karşı hukuki mücadelenin başladığını ve yürütmeyi durdurma kararı verildiğini; bu süreçte Anadolu Grubu'nun ÇED sürecini yeniden başlattığını ve kendilerine verilen son tarih olan 21 Aralık 2011 tarihine kadar ÇED dosyasını tamamlamak için Yaykıl Köyü'ne, polis ve jandarmayı arkasına alarak gece yarısı baskınıyla, zor yoluyla girmeye çalıştığını aktardı.

Oluşan bu fiili duruma karşı Gerze halkının da "Hukuk Varsa Var; Yoksa Yok" diyerek tamamen haklılıkla direnişe geçtiğini belirtti ve "Türkiye Cumhuriyeti bir Hukuk Devleti ise; bir çadır devleti ve muz cumhuriyeti değilse kendini 'sosyal hukuk devleti' olarak anayasasında tanımlamış olmasına, 'Herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı' nı tanımış olmasına ve lehimize kesinleşmiş yargı kararlarına rağmen; Sinop ve Gerze halkının içme suyu tesislerinin tam ortasına, SİT alanının, tarım ve orman alanının üzerine, balık üreme ve avlanma alanlarına, sahiline, ÇED başvuru raporlarında dahi gizleyemedikleri, 'santral etki alanı' sınırları içinde kalan Gerze İlçesi'nin ve onlarca köy ve yerleşim yerinin içerisine, bu santrali yapamazlar ve yapamayacaklar" dedi.

"Yaşam ve doğa için direnen Gerzelilere selam olsun" diye biten basın açıklamasının

ardından "Gerze Halkı Yalnız Değildir", "Hopa'dan Gerze'ye Eşkiyalar Her Yerde", "Çevre Bakanı Çevre Düşmanı" sloganları ile eylem son verildi ve mücadelelerinin bundan sonra da süreceğine dikkat çekti.

"Anadolu Grubu Derhal Gerze'den Kirli Elini Çek"

İstanbul'da Karadeniz İsyandadır Platformu'nun örgütlediği eylem 10 Eylül günü saat 13.30'da Galatasaray Lisesi önünden yürüyüşle başladı. İstiklal Caddesi üzerindeki McDonalds önüne gelindiğinde ise oturma eylemi gerçekleştirildi.

Burada Platform adına açıklama yapan Osman Oral; "Anadolu Grubu, derhal Gerze'den kirli elini çek! Yoksa seni gizli anlaşmaların, projenin başlamasını ağzı sulanarak bekleyen aç timsahların, jandarmasıyla, polisiyle, özel birimiyle, hukuksuzluğuna yol veren kamu görevlisiyle arkana aldığın devlet terörün de kurtaramayacak" dedi.

Açıklamanın ardından 30 dakikalık bir oturma eyleminden sonra Taksim Tramvay durağına doğru yürüyüşe geçildi. Eylem burada sona erdirildi.

Termik Santrallere Geçit Yok

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, Gerze'de yapılmak istenen termik santralleri protesto etmek amacıyla, 13 Eylül Salı akşamı Taksim Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelerek basın açıklaması yaptı.

"Gerze Halkı Yalnız Değildir", "Termikçi Şirket Gerze'yi Terket", "Sermaye Elini Doğamızdan Çek" sloganlarının atıldığı eylemde platform adına basın metnini okuyan Kızılca Yürür: "Anadolu Grubu'nun dahil olduğu HES Projelerinden Gürcistan'ın Türkiye sınırına 25 km uzaklıkta Paravani Nehri üzerinde Paravani Hidroelektrik Santrali'nin 2014 yılında, Doğan ve Doğu Grupları ile birlikte Giresun'da inşa ettikleri Aslancık Hidroelektrik Santrali'nin 2013 yılında bitirilmesi planlanmıştır. Aslancık Barajı ve HES Projesi, Harşit Nehri üzerinde yapımı planlanan 6 adet nehir üstü santral ve depolama tesisinden birisidir. Bu projelerden dördü önceki yıllarda gerçekleşmiş olup halen işletme halindedir. Aslancık HES'de Anadolu Grubu'nun ortakları özellikle dikkat çekicidir. Bu ortaklar Doğan Grubu ve Doğu Grubudur. Şirketlerin hayırseverliğini, sadakasını, korumasını istemiyoruz. Şirketlerin yatırımlarını koruyan devlet istemiyoruz" dedi.

Okunan basın metninin ardından eylem sona erdi. □

“Başkaldıranlar” Mahkemede

ODTÜ, Ankara ve Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinden, 8'i tutuklu toplam 117 kişinin ilk duruşması 13 Eylül günü Ankara 24. Asliye Ceza Mahkemesinde görüldü. 5 Ocak 2011 tarihinde gerçekleşen “AKP’ye, YÖK’e, Polise Başkaldırıyoruz” eylemine katılan ve basın açıklaması yapmak isteyen öğrenciler “güvenlik güçlerine karşı direnmek”, “kamuya hizmet veren kamuya tahsis edilmiş eşyaya zarar vermek” suçlarından 1 ila 9 yıl arasında yargılandı. Yargılanan öğrenciler arasında o gün basın açıklamasına katılmayan öğrencilerin olması dikkat çekti.

Tutuklu sanıklardan Bahadır Söylemez duruşmada ifadesi alınırken, “Ben Dil Tarih öğrencisiyim. İddianamede bana ait herhangi bir olay yoktur. Sadece adım yazıyor. Bana varsayımlarla dava açıldı” dedi. ODTÜ öğrencisi Mustafa Bozkurt ise olay günü orada olmadığını ancak yaklaşık 3 hafta önce gerçekleşen eylemde polis kendisini görüntüleyip bu olaya dahil ettiğini söyledi.

Duruşma sırasında ifadeleri alınan öğrenciler, basın açıklaması için toplandıklarını, ancak basın açıklamasını yapamadan polisin tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdığını anlattılar. Tutuklu sanık Ömer Çağdaş ise, “Coplarını dizlerine vuruyorlardı. Bizi tahrik ediyorlardı. Okulun güvenlik kameralarını bizim kırdığımızı söylüyorlar, ama teknik olarak bu mümkün değil. Çünkü biz kameraların olduğu tarafta değildik” dedi. Aynı davadan yargılanan Eğitim Sen 5. Nolu Şube Yöneticisi Barış Çelik, Orkun Salih Durmaz ve Zeynel Akın savunmalarında işyerlerinin ODTÜ kampüsü içerisinde olduğunu belirtirken, basın açıklamasını izlemek ve öğrencilerin meşru hakkı olan protesto hakkına destek vermek için orada bulduklarını söylediler.

Duruşmadan sonra öğrenciler adliye binası önünde basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında AKP’nin davayı kullanarak öğrencileri üniversitelerde adım atamaz hale getirdiğini belirtirken, “Polis terörüyle yıldırmadığı öğrenci gençliği düzmece iddianamelerle, vermek istediği hapis cezalarıyla sindirmek istemektedir” dedi. Basın açıklamasının ardından konuşan Eğitim Sen 5 Nolu Şube Sekreteri Zeynel Akın öğrencilerin polis ifadesi alınmadan sanık olduklarını ifade etti. Dava 14 Aralık tarihine ertelendi. □

GENÇLİK DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK!

5 Ocak’ta ODTÜ’den AKP genel merkezine yürümek amacıyla “Başkaldırıyoruz” adlı bir eylem örgütlenmiş, kitlenin yürümesine izin vermeyen polis gaz bombaları ve tazyikli sularla saldırmış ve çatışma çıkmıştı. Bu olaylar üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı soruşturma başlatmış ve 117 öğrenciye 10 yıla varan hapis istemiyle dava açılmıştı.

Bu davanın ilk duruşması 13 Eylül tarihinde yapıldı. Davaya ilişkin Devrimci Öğrenci Birliği, saat 12.30’da Ankara Adliyesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya EHP ve Kızılbayrak da destek verdi. Açıklama boyunca “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Gençlik Devrimle Özgürleşecek!”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!” sloganları atıldı.

“ODTÜ önünden AKP Genel Merkezi’ne yürümek isteyen yaklaşık 500 kişilik öğrenci kitlesine polis izin vermeyerek saldırmıştı. Ankara’nın ayazında uzun süren çatışma boyunca sayısı 2200’ü bulan çevik kuvvet polisi, panzer ve tomalarıyla öğrencilerin üzerine tonlarca su sıkarak yüze yakın gaz bombası atmış, devrimci-ileriçi öğrenciler ise gösterdikleri ileri mücadeleyle hafızalara kazınmıştı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı işte bu eylemde yaşanan olaylarla ilgili olarak 29 Mart 2011 tarihinde ‘Güvenlik Amirinin Dağılma İsteğini Düzenleme Kurulu Üyelerinin Yerine Getirmemesi, Kamu Malına Zarar Verme’ suçlamalarıyla 117 öğrenciye 1 yıl 9 aydan 10 yıl 6 aya kadar hapis istemiyle dava açmıştı. Bugün o davanın ilk duruşması içeride görülüyor” denilen açıklama,

“Gençliği zindanlara atarak durdurmaya çalışıyor devlet. (...) Faşist devlet korkuyor. İşçilerden, emekçilerden, gençlikten, yoksul Kürt halkından korkuyor. 5 Ocak’ta polis barikatlarının üzerine yürümekten geri durmayan öğrencilerden korkuyor. Korktukça saldırıyor. Gelişen devrim mücadelesinin önünü gazıyla, copuyla, ordusuyla, polisiyle, mahkemeleriyle, zindanlarıyla kesebileceğini zanneden, ülkelerimizi yönetemeyenler yanılıyor.

Faşist devlet şunu sakın aklından çıkarmasın: devrim ateşiyle yanıp tutuşan genç yüreklerimizi asla teslim alamayacak. Özgürlük çığlığıyla sokakları inleyen Kürt halkını asla teslim alamayacak. Zindanlardaki devrimci tutsakları asla teslim alamayacak. Fabrikalarda, tarlalarda yaşamı pahasına çalışan, iliklerine kadar sömürülen ve faşist devletin mezarını kazmaya başlayan işçileri, emekçileri asla teslim alamayacak” diyerek bitirildi.

Açıklamanın ardından, davanın tutuklu öğrencilerle sürecek olan kısmına katıldı. Dava, ifadelerin ardından 14 Aralık tarihine ertelendi. Davanın bitmesinin ardından tutuklu öğrencilerin Sincan F Tipi zindanına yollanacağı yere geçti kitle. Öğrencilerin ailelerinin ve arkadaşlarının görmesine mani olmak için araçlara binilen yeri diğer araçlarla kapatan jandarmaya aileler tepki gösterdi. Tutuklu öğrenciler araçlara bindirilirken sık sık “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur!”, “Devrimci İrade Teslim Alınmaz!”, “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” “Gençliğin İsyanı Yargılanamaz” ve “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganları atıldı. Tutsakların gitmesinin ardından kitle dağıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği - Ankara

URFA ZINDANI'NDA DEVRİMCİ TUTSAKLARA SÜRGÜN

9 Eylül Cuma günü, açık görüş sebebiyle Urfa Zindanı'na giden tutsak yakınlarının birçoğu, yakınlarının Antep, Mardin, Samsun'da bulunan zindanlara sevk edildiğini öğrendiler.

Urfa Zindanı'ndaki devrimci tutsaklar, bir süre önce dergimize yolladıkları bir mektupla, devrimci tutsakların sabrının taşıdığını duyurmuş, zindanın zaten olumsuz koşullarının, giderek daha da kötüleştirildiğini, amacın ise devrimci tutsakların iradesini yıkmak olduğunu belirtmişlerdi. Tutsaklar, "eğer kısa bir sürede bu koşullar düzeltilmezse cezaevinde ciddi sorunlar çıkabilir.(...) Bütün bu koşulları yaratarak devrimci tutsakları yıldırarak, sindirmek gibi hayallere kapılan sermayenin bu piyonları bu rüyadan uyanmak için Türkiye ve Kürdistan zindan tarihine bakabilir" demişlerdi.

3 Eylül'de devrimci tutsakların bulunduğu C-18 koğuşunda yemek, barınma, sıcak su sorunlarının çözülmemesi nedeniyle gerginlik yaşanmış ve tutsaklar yatakları ateşe vermiş, çıkan yangına itfaiye müdahale etmişti.

Bu olayların ardından yaşanan sürgünler gösteriyor ki, devrimci tutsakların dayanışması, zindan yönetimini korkutmuştur. Zindan yönetimi, devrimci tutsakların dayanışmasını kırmak, onları yalnızlaştırmak için sürgüne başvurmuştur.

Tutsak yakınlarından birinin bizimle yaptığı konuşma şöyle: "Açık görüş için cezaevinin kapısına geldik. Normalde açık görüş günü, buranın kapısının önu tıklım tıklım olur. Ama bu kez 20 kişi kadar insan bekliyordu. Biz de geç mi kaldık diye hemen kimlikleri vermeye gittik. Görevli hangi koğuşta kaldığını sordu, koğuşu söyleyince de adını sordu, bu kez şaşırarak çünkü isim sorulmazdı. Yakınımızın adını söyledik, bir listeye baktı ardından 'Sevk edildi' yanıtını aldık. Nasıl olur, ne zaman deyince de 'Sevk edildi işte, iki gün önce' dedi. Listede birçok isim vardı. Bu bir sevk değil sürgündür."

Urfa Cezaevi'nde devrimci tutsaklara yoğun baskı vardı. Bizler de insanlık dışı aramalara maruz kalıyorduk. Ben bir kadını, iç çamaşırlarımıza kadar arıyorlardı. Geçen ayki açık görüş çıkışında da erkeklerin üzerini arayıp yollamak istedi cezaevi komutanı. Kadınları dışarı çıkarıyorlardı. Biri itiraz etti erkeklerden. Tartışma çıktı. O sırada tüm kadınları dışarı çıkardılar. Biz de dışarıdan kapıya vurduk. İçerideki tartışma nasıl gelişti bilmiyoruz ama itiraz eden kişi diğer tutuklu yakınlarından destek görmüş olacak ki, erkekler üstlerini aratmadan, kimliklerini alıp 'Baskılar bizi yıldırılmaz' sloganıyla dışarı çıktılar. Biz de slogana eşlik ettik elbette"

Öğrendik ki Bakırköy'de de tutuklulara saldırmışlar, Hediye Aksoy'un koğuşuna, yaralanan tutuklular olmuş. Dışarı ne zaman hareketlense, sermayenin devleti içeriye yöneldi, cezaevlerine. Ecevit ne demişti, "Cezaevlerindeki asayiş sağlanmadan ülke düzeyinde de asayiş sağlanamayacağı bellidir." Bu asayışı sağlamak için de cezaevlerini devrimci tutsakların kanına buladılar. İkiyüzlüce, anaların gözyaşından söz ediyorlar bir de, Dün başka partiydi, bugün başka parti var. Ama yaşananlar, bize yapılan zulüm dünkünden çok da farklı değil.

Artık bizim de sabrımız taşı. Cezaevleri insanlarımızla dolu. 4 kişilik koğuştaydı bizim yakınımız, ama o koğuşta 15 kişi kalıyorlardı.

Cezaevlerindeki bizim kardeşimiz, eşimiz, yoldaşımız, anamız, babamız. Yani bizdenler, içimizdenler. Sevdiklerimiz bu koşullar altında yaşamaya çalışıyorlar. Bu ikiyüzlü alçaklar koşulları iyileştirse ne olur ki? Cezaevi cezaevdir. Ve bu insanlar suçsuz yere oradalar, iyi bir yaşam, başka bir dünya istedikleri için. Bu koşullar kötü diye onlar için daha iyi bir cezaevi istemek mi doğru? Hayır. Bence artık bu

insanları, devrimci tutsakları özgürleştirmeliyiz. Onlar bu halkın öncüleri. Bizim gücümüz karşısında kim durabilir ki? Geçen açık görüşte silahlı komutanlar bir şey diyemedi. Örgütlenirsek kazanırız. Zindanları yıkarsak da insanca bir yaşama bir adım daha yaklaşmış oluruz. Gerici denilen Tunus'u görmedik mi? Devrim için mücadele etmeliyiz. Hem cezaevlerindeki yakınlarımıza da borcumuz budur. Bunu yaparsak kaybedeceğimiz bir şeyimiz mi var?

Biliyoruz ki sınıf savaşımının en keskin biçimi olan iç savaş ne zaman daha da keskinleşse, tahtının daha da sarsıldığını hisseden sermaye o zaman zindanlara yöneldi. Çünkü devrimimizin öncüleri zindanlardaydı. Bugün yaşadığımız durum tam da budur. Artık halk, öncülerini çağırıyor. Halk zindanlara yöneliyor. Görüyoruz ki Leninistlerin politikaları yine pratikle kanıtlanıyor.

Zaman hızla devrime akıyor. Leninistler, devrime öncülük cüretini göğüsleyen ve bunun için gerekli azme sahip bir biçimde, politikalarının tarihin sınavından geçişine tanık oluyorlar. Sabrı taşmış olan emekçi halkların yıkıcı enerjisinin doğru yere, sermayenin iktidarına yönelmesini sağlamak, gelişmekte olan devrime öncülük hedefini gerçekleştirmek için görev başına!

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

YAŞASIN TÜRKİYE-KÜRDİSTAN

BİRLEŞİK DEVRİMİ!

ZİNDANLARI YIKACAK,

ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

Bir Mücadele Birliği Okuru

Tutsaklara Saldırıları Protesto Ediliyor

10 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde saat 13.00'da TUAD (Tutuklu Aileleri İle Dayanışma Derneği), TUYAB (Tutuklu Ve Hükümlü Yakınları Birliği) ve İHD (İnsan Hakları Derneği Cezaevi Komisyonu) ortaklaşa düzenledikleri eylemde cezaevlerinde siyasi tutsaklara karşı yapılan fiziksel saldırı, disiplin cezaları, uygulamaları protesto ettiler.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle "Cezaevlerinde Baskı Şiddet ve Tecrit İşkencesine Son" pankartını açtı. "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "İçerde Dışarda Hücreleri Parçala" sloganları atıldı.

Açıklama yapan Mahmut Taşçı; "Bugün cezaevlerinde 12 Eylül Faşist Askeri Cuntanın uygulamalarını aratmayacak derecede baskı ve şiddet uygulanmaktadır. Buna tepki gösterenler ise adeta işkenceye dönüştürülen disiplin cezalarına maruz kalmaktadırlar" dedi. Taşçı; "Başta İmralı Cezaevlerinde bulunan Sayın Abdullah Öcalan'a olmak üzere tüm politik mahpuslara ağır tecrit uygulanmakta, en ufak hak talepleri; sürgün sevk, ziyaret yasağı, iletişim yasağı, hücreye koyma, havalandırmaya çıkarmama, basın ve yayını takip etmektен men, vb. uygulamalarla cezalandırılmaktadırlar. Burada amaçlanan ise mahpusları ailelerinden uzaklaştırarak yalnızlaştırmaktır. Yaşamaları devletin güvencesi ve sorumluluğu altında bulunan yüzlerce cezaevi tutsağı ölümcül derecede hasta olmalarına rağmen tedavi edilmemekte adeta ölüme mahkum edilmektedirler" dedi. Taşçı'nın yaptığı açıklamanın sonunda "Baskılar, Aileleri çocuklarından kopartmaya siyasi mahpusları yalnızlaştırmaya engel olamayacaktır" denildi.

Açıklamanın ardından eylem sona erdi. □

Hiçbir Yoldaşımızı Asla Yalnız Bırakmayacağız

8 Eylül Perşembe günü saat 12.00'de, İzmir İHD'de Mücadele Birliği Platformu bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısı son süreçte polis Mücadele Birliği dergisi okurlarına yönelik artan saldırılarına ilişkindi. Okunan basın metninde şunlara değinildi;

“Bu baskılar son dönemde devrimin ateşini kitlelere yayma mücadelesinde önde giden İzmir Mücadele Birliği'ne yöneldi. Polisin takip ederek sık sık GBT çekerek baskı yaptığı Mücadele Birliği okurları polisin hedefi durumunda. Son yaşanan olaylardan birinde de Mücadele Birliği okuru Erdi Kaya polis saldırısına maruz kaldı. Daha önce de Narlıdere'de gözaltına alınan ve on bir saat karakolda tutulan Erdi Kaya kolluk güçlerinin sistematik baskı yaptığı biri haline geldi. Geçen günlerde (2 Eylül günü) Menemen'de gece on civarında yolda yürüyen ve evine gitmekte olan Erdi Kaya içinde iki sivil polisin olduğu bir otomobil tarafından takip edilmeye başlandı. Erdi Kaya kendisini takip eden polisler tarafından zorla alıkonuldu, ağaçlı bir yere götürülerek fiziksel baskı eşliğinde tehdit edildi. Polisle anlaşma yapmaması ve işbirliğine yanaşmaması durumunda bu baskıların devam edeceği konusunda uyarılmıştır.

Burada şunu açıkça ilan ediyoruz. Erdi Kaya asla yalnız değildir. Bizler işçi sınıfının devrimci kültürünü taşıyanlar hiçbir yoldaşımızı asla yalnız bırakmayacağız. Ne yaparsanız yapın yükselen devrimi engelleyemeyeceksiniz”.

Okunan basın metninin ardından basın toplantısı sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

1 Eylül Barış Mitinginde Tutuklananlar Serbest Bırakılsın

Geçtiğimiz “1 Eylül Dünya Barış Günü Mitingi”nde polisin, kitleye karşı saldırısını kınamak ve tutuklananların serbest bırakılmasını talep etmek için, KESK İstanbul Şubeler Platformu bir basın açıklaması düzenledi.

Kadıköy'de yapılan 1 Eylül Dünya Barış Günü Mitinginde, İskele Meydanı'na yürüyen kitleye gaz bombasıyla saldıran polis, bir çok kişiyi yaralamış ve gözaltına almıştı. Gözaltına alınan ve aralarında tertip komitesinden yöneticilerin de olduğu 55 kişiden 38'i tutuklanarak cezaevine gönderilmişti.

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi Yıldırım Salih İNCE'nin de tutuklandığı olaylarda, yapılan bu keyfi uygulamaya tepki göstermek ve tutukluların derhal serbest bırakılması için, KESK İstanbul Şubeler Platformu, 9 Eylül günü, SES Aksaray Şube Binası'nda basın açıklaması düzenledi.

Sendika adına basın metnini okuyan KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ersoy Adıgüzel şunları aktardı: *“Bütün dünyada yeni savaşlar olmasın dileğiyle kutlanan 1 Eylül Dünya Barış Günü, maalesef bizim ülkemizde başbakan tarafından savaşın başlayacağı gün olarak ilan edilmiştir. Kadıköy'de düzenlenmek istenen miting, daha başlamadan polis tarafından provoke edilmiş ve içlerinde Konfederasyonumuza bağlı BTS üyesi Yıldırım Salih İnce'nin de bulunduğu onlarca insan dövülerek gözaltına alınmış ve hukuksuz bir biçimde tutuklanmışlardır. Barış, eşitlik, kardeşlik diyenlerin sesi birilerinin maskesini indirmekte ve onları korkutmaktadır. Bu yüzden her platformda bu sesler boğulmak istenmekte, medyayla, polisiyle, tüm kurumlarıyla tüm sermaye cephesi savaş kıskırtıcılığı yapmaktadır. Dünyaca ünlü futbolcu Arda Turan'ın “yeni ölümler olmasın” dileği bile bu kesimlerce nefretle karşılanmakta düne kadar milli gurur olarak gösterilen futbolcu bugün aynı kesimlerce linç edilmek istenmektedir. Bugün Arda Turan'a yapılmak istenen, 1 Eylül'de Kadıköy Meydanı'nda toplanan emekçilere fiilen uygulanmıştır. Barışın ve kardeşliğin sesi, gazlarla, coplarla, tutuklamalarla susturulmak istenmiştir. 1 Eylül'de Kadıköy'de toplanan barışseverler, bu ülkenin gerçek yurtseverleridir. Bu ülkenin güzel bir geleceğe yürümesinin yolu, tüm emekçilerin barış için mücadele etmesinden geçmektedir. Artık tek bir Kürt ve Türk genci ölmemelidir.”*

Basın açıklamasının ardından toplantı sona erdi. Açıklamaya, BES, BTS, DİVES, EĞİTİM-SEN, ESM, HABER-SEN, KÜLTÜR SANAT-SEN, SES, TARIM ORKAM-SEN, TÜM BEL-SEN, YAPI YOL-SEN destek verdi. □

Sendika Ağalarından Kurtulmak Boynumuzun Borcudur!

Tek Gıda İş Sendikası, genel merkez binasında santral bölümünde görevli Uğur Doğan isimli işçisini işten çıkarmıştı.

18 yıldır işçi olarak sendikada çalışan Uğur Doğan, ayağında platin olmasına rağmen 50 günü aşkın sürdürdüğü eylemine 5 Eylül günü sendika önünde yaptığı basın açıklamasıyla eylemini çadır kurarak sürdüreceğini duyurdu.

Uğur Doğan, ailesiyle birlikte katıldığı eylemde, talebinin işini ve kazanılmış haklarını geri almak olduğunu vurguladı. *“Kendi işçisini işten atan, hak ve hukukunu çiğneyen, kazanılmış haklarını gasp eden bir sendika işçi sınıfının hakkını savunabilir mi?”* diye soran Doğan; *“Tek Gıda İş Sendikası'nın Başkanı Mustafa Türkel'in kendi işçisine ne yaptığına bakın, sonra'da bunların işçi haklarını savunup savunamayacağına siz karar verin”* dedi. Doğan; tüm işçi sınıfına seslenerek; *“Sendika ağalarından kurtulmak boynumuzun borcudur!”* dedi.

Birkaç ay önce başladığı eylemine kısa bir ara veren Uğur Doğan, sendika önünde çadır kurarak eylemini devam ettireceğini bildirdi. □

FAŞİST DARBE PROTESTO EDİLDİ

Basmane Meydanı'nda Eylem

K E S K , DİSK, TMMOB, Devrimci 78'liler, İmece-Der ve siyasi partilerin düzenledikleri miting saat 17.00'de Basmane Meydanı'nda toplanılarak başladı.

Saat 17.30'da "12 Eylül Yargılansın! Tüm Sonuçlarıyla Kaldırılsın" pankartıyla Fevzipaşa Caddesi'nden AKP İl binasına doğru kitle yürüyüşü geçti. Yürüyüş sırasında "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganların yanı sıra "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağı", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam" sloganları da atıldı.

AKP İl Binası polis tarafından geniş bir korumaya alındığından, bina yakınında toplanıldı. Atılan sloganların ardından basın metni okundu. Okunan basın metninin ardından eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

Konak Sümerbank Önünde

2. Eylem

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku, ÇHD, İHD, Ege 78'liler, Tümtis İzmir Şubesi, İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği, İzmir Süryani Platformu'nun düzenlediği eylem saat 18.00'de Konak Sümerbank önünde toplanılarak başladı.

"12 Eylül'ün Hesabı Sorulacak/ Eme Hesabe 12 İllone Bipirsin" pankartının açıldığı eylemde 12 Eylül'de ölümsüzleşenlerin fotoğraflarının yer aldığı dövizler de açıldı. "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Halkların Kardeşliği/Biji Bratiya Gelan", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarının atıldığı eylemde öncelikle 12 Eylül Askeri faşist darbenin tanıklarından Mehdi Aslan ve Kızbes Aydın kısa konuşmalar yaptılar.

Yapılan ko-

nuşmalardan sonra 12 Eylül faşist darbesinde yaşamını yitiren tüm devrim savaşçıları adına saygı duruşu yapıldı. Kürtçe ve Türkçe okunan basın metninin ardından sembolik olarak oluşturulan, idam sehvası kırılarak o dönemler protesto edildi. Basın metninin okunmasının ardından eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği okurlarının destek verdiği eylemin sona ermesinin ardından kitle dağılırken polis basınının Mücadele Birliği okurlarını taciz edecek şekilde fotoğraf çekmesiyle kısa bir gerginlik yaşandı. Mücadele Birliği okurları polisin fotoğraf çekmesine müdahale ettiler. Kim olduğu ve ne için fotoğraf çektiği sorusuna polis, önce normal vatandaş olduğunu polis olmadığını söyledi. Daha sonra İHD, SDP, BDP, avukatların ve kitlenin tepki göstermesi üzerine, bu şahıs, sivil polisler tarafından alandan kaçırılarak uzaklaştırıldı. Kısa bir süre devam eden gerginlik olaysız bir şekilde bitti.

Mücadele Birliği/İzmir

Darbenin 31.Yılında DİSK'ten Eylem

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), 1980 12 Eylül faşist darbesini protesto etti. Taksim Gezi Parkında toplanan DİSK üyeleri "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganı attılar.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün yaptığı açıklamada; 12 Eylül askeri faşist darbesinin üzerinden 31 yıl geçmesine rağmen 12 Eylül'ün hâlâ anayasasıyla, kurumlarıyla bugün de yürürlükte olduğunu söyledi. Görgün; "Bugün insan hakları ihlallerinden, Kürt sorunundaki çözümsüzlüğe, sendikal hak ihlallerinden, adalet duygusunun rencide edilmesine, basın yayın araçlarındaki sansürden, üniversitelerin baskı altında tutulmasına, şovenizmin yaygınlaşmasından militarizm övgüsüne... ve krizi hızlandıran ekonomik politikalara kadar hayatımızı karartan bütün uygulamaların kökeninde 12 Eylül'de çizilen toplumu yeniden biçimlendirme projesi var. Bu projenin sonuçları kendisini bugün her alanda yozlaşma, çürüme, çözümsüzlük olarak gösteriyor" dedi.

Yapılan açıklamadan sonra eylem sona erdi.

Hediye Aksoy'a Milletvekillerinden Ziyaret

BDP İstanbul Milletvekilleri Sabahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder, Bakırköy Kadın Tutukevi'nde bulunan kanser hastası ve görme engelli hükümlü Hediye Aksoy'u 9 Eylül günü ziyaret etti.

Kanser hastası ve görme engelli hükümlü Hediye Aksoy, yapılan bütün başvurulara ve raporlara rağmen serbest bırakılmazken, destek ziyaretleri devam ediyor. BDP İstanbul Milletvekilleri Sabahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder de Bakırköy Kadın Tutukevi'ne giderek, Aksoy ile görüştü. Yaklaşık bir saat süren görüşmenin ardından milletvekilleri cezaevi önünde açıklama yaptı.

Sistemin tutsakları cezaevinde zorla hasta ettiği ve çürüttüğünü belirten Sırrı Süreyya Önder, "Burada tedavi süreci neredeyse kaplumbağa hızı ile işliyor. Bu bir devlet politikasıdır" dedi. Bu süreci hızlandırmak için ellerinden geleni yapacaklarını dile getiren Önder, "Hediye Aksoy hastamız da 6-7 saat ring aracında gezdirilerek, kemoterapiye götürülüyor. Bu sürecin daha rahat işlemesi için Aksoy ve diğer hasta tutukluların serbest bırakılması yönünde elimizden gelen her şeyi yapacağız" dedi.

Sabahat Tuncel ise, Aksoy'un moralinin yerinde olduğunu belirterek, "Bu sadece Fatma Tokmak ve Hediye Aksoy'un değil, bütün hükümlüler üzerinde uygulanan genel bir politikadır" dedi. Türkiye'de siyasette gerilim yaşandığında, bu gerilimin en çok hissedildiği yerin cezaevleri olduğunu ifade eden Tuncel, "Dolayısıyla da, cezaevlerindeki insanların rahatsızlığı Türkiye'deki gerilimin yansıması şeklinde oluyor. Sorunun giderilmesi için uzun süredir çalışıyoruz. Bu kadar uğraşmamıza rağmen, Fatma Tokmak'ın adli tıp raporu hala çıkmadı. Şimdiki temel mücadelemiz, bu raporun çıkması yönündedir. Bu da süreci kolaylaştıracak" şeklinde konuştu. □

Kadınlar Saldırlara Karşı Nöbette

Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla Taksim Meydanı'nda bir araya gelen kadınlar, Kürt halkına karşı gerçekleştirilen savaşın son bulmasını istediler.

9 Eylül akşamı onlarca emekçi kadın, Türkçe, Kürtçe, Arapça, Ermenice, İngilizce ve birçok dilde yazılı pankart ve dövizlerini yere serdiler. Eyleme, BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel, sinema oyuncusu Ayça Damgacı, yazar Gülsüm Cengiz, müzisyen Rojda ve İlkay Akkaya da katıldı.

Oturma eylemi başladıktan sonra, Kürtçe ve Türkçe hazırlanan ortak basın metni kadınlar adına Ayça Damgacı, Nimet Tanrıku, Berfin Zenderlioğlu, Nazan Üstündağ ve Sevinç Altan okudu. Açıklamada şunlar be-

lirtildi: "Bizler iktidarın ve savaştan çıkar sağlayıcıların bizleri inandırmak istediği gibi Kürt sorununun çözümsüz olmadığını biliyoruz. Ortadoğu diye anılan bölge bütün canlılarıyla birlikte felakete sürükleniyor. Bölgede nükleer silahların kullanılması savaşın bir parçası olarak gündemde tutuluyor. Savaştan yana ısrarları sürdürenlerin 'Söz bitti' söylemlerine inanmıyoruz."

Açıklamanın ardından sanatçı İlkay Akkaya türküler seslendirirken, şair yazar Gülsüm Cengiz barış şiirleri okudu. Milletvekili Sabahat Tuncel de yaptığı konuşmada, kadınların barış mücadelesini daha da büyütmesi gerektiğini belirtti. □

CUMARTESİ ANNELERİNİN EYLEMİ DEVAM EDİYOR

Cumartesi Anneleri 337. haftada Kenan Bilgin'in nasıl kaybedildiğini açıkladı, emniyet memurlarını ve dönemin yetkililerini teşhir etti.

Her hafta olduğu gibi 10 Eylül Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan Cumartesi Anneleri, Kenan Bilgin'in akıbetinin açıklanmasını ve faillerinin yargılanmasını istediler. Gülseren Yoleri, Bilgin'in en son yaşadıklarını anlattı.

Kenan Bilgin 12 Eylül 1994 tarihinde Dikmen'deki bir otobüs durağından Ankara Terörle Mücadele Şubesi ekiplerince, gözaltına alındı. Gözaltına alınışına tanıklık eden bir kişi İnsan Hakları Derneği'ni telefonla arayarak bilgi verdi. İnsan Hakları Derneği, Bilgin Ailesi ve avukatları tüm yasal girişimlerde bulundular. Kenan Bilgin'in kardeşi İrfan Bilgin dönemin İnsan haklarından sorumlu Devlet Bakanı Azimet Köyoğlu ile görüştü. Köyoğlu ona "Ben bu insanı bulacağım" dedi. Ama ertesi gün "Benim yapabileceğim bir şey yok. Bu ülkede insanlara işkence yapılır, öldürülür. Bu da onlardan biri olmuştur" dedi. 10 kişi Bilgin'i Ankara Terörle Mücadele Şubesi'nde gördüklerine dair tanıklık etti. Tanıklık edenlerden biri Kenan'la aynı tarihte gözaltında olan Avukat Murat Demir mazgaldan bir kişiyle konuştuğunu, bu kişinin "Ben Kenan Bilgin, 22 gündür buradayım. Sizi bırakırlarsa aileme, avukatlara, İHD'ye haber verir misin?" dediğini anlattı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden Cumhuriyet Savcısı Selahattin Kemaloğlu, hakkındaki bilgileri istedi. Emniyet Müdürlüğü'nden "Kenan Bilgin gözaltına alınmamıştır" denildi. Kenan Bilgin'den bir daha haber alınmadı. Bilgin ailesinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurması sonucunda mahkeme Türkiye'yi oy birliği ile mahkum etti.

Cumartesi Anneleri "Kenan Bilgin'in kaybedilmesinden, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Mehmet Ağar, Vali Erdoğan Şahinoğlu, İçişleri Bakanı Nahit Menteşe ve Başbakan Tansu Çiller sorumludur" diyerek ilgili kişilerin Kenan Bilgin'in kaybedilmesinden sorumlu tutularak yargılanmalarını istedi. □

ZAFER BİRLEŞİK DEV

Emperyalist devletlerin desteğini arkasına alan Türk tekelci sermaye sınıfı ve onun devleti, sırtında torbası artık Dimyat'a pirince gidebileceği sanısına kapıldı. 12 Eylül faşizminin kaldırmaya cesaret edemediği kıdem tazminatını kaldıracağını ilan etti, Kürt halkına "artık merhamet yok" diyerek zalimce davranacağını açıkladı, Suriye'ye karşı savaş ilanı anlamına gelecek açıklamalar yaptı vb.

Ancak durum hiç de Türk tekelci sermaye sınıfının gösterdiği ve olmasını umduğu gibi değil. Kürt halkı, genel seçimlerde yapması gereken şeyi, genel seçimlerden sonra yaptı ve seçtiği vekilleri Meclise göndermeyerek Meclisin zaten tartışılan itibarını sıfırladı. UKH, gerilla eylemlerini yoğunlaştırarak, Kürt halkı devrimci kitle eylemlerini yükselterek öyle kolay yenilmeyeceklerini gösterdiler.

Faşist devlet ve hükümet Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşta yeni ve son derece kanlı bir hamleye hazırlanıyor. Türk ordusunun Güney Kürdistan'a girmesi ve kuralızsız bir savaşa girişmesi neredeyse kesin.

Aylardır süren askeri yığınak, diplomasi trafiği, Irak, ABD, Güney Kürdistan Yönetimi vb ile yapılan anlaşmalar, Türkiye'nin öncelikle emperyalistler hesabına Suriye'ye yönelik saldırgan politikası; bunların hepsi bir bütünün parçaları olarak savaşın kanlı bir safhasına işaret ediyor.

Hükümet, Güney Kürdistan'ı işgal dâhil, savaşın bu yeni safhasına geçişini bir tepki politikası olarak yutturmaya çalışıyor. Tayyip Erdoğan "artık kimse bizden merhamet beklemesin" sözleriyle bunun işaretini verdi. Sanki hükümet, bu aşamanın öncesinde çok "merhametli ve iyi niyetli"ymiş gibi bir izlenim vermeye çalışıyor.

Devlet ve hükümetin bu propagandasının gerçeğe uzaktan yakından alakası olmadığını biliyoruz. Ne hükümet ne de Tayyip Erdoğan bir günde, bir haftada, bir ayda değişmiş değildir. Peki değişen nedir?

Değişen şey, Kürt halkının özgürlük savaşını bastırmak, bu savaşı kendi zafriyle sonuçlandırmak üzere devlet ve hükümetin kapsamlı hazırlık için ihtiyaç duydukları zamanı kazanmış ve artık kendilerini harekete geçebilecek güçte görüyor olmalarıdır. Bunun dışında Tayyip Erdoğan aynı Tayyip Erdoğan'dır, devlet aynı devlettir, Abdullah Gül aynı Abdullah Gül'dür.

Kısacası karşı devrim cephesinde değişen bir şey yok! Hükümet ve devletin bugün savaşı kanlı bir safhaya taşımanın hazırlığı içinde olmalarını şaşkınlıkla karşılayanlar, dün hükümet ve devletin sözlerine kananlardır; düşmanın gerçek karakterini tanıyamayacak kadar devrimci bakış ve öngöründen yoksun olanlardır.

Bu tespitimizin başlıca kanıtı internet ortamında yayınlanan PKK-Devlet görüşmeleridir. Görüşmelerin kayıtları dikkatle incelendiğinde devletin nasıl bir oyalama politikası içinde olduğu; Kürt halkına çok

şey verir, çok şey yapar görüldüğü anda bile nasıl bir tek somut adım bile atmadığı, Kürt halkının çıkarına olabilecek elle tutulur bir şey yapmadığı görülecektir.

Devletin bu görüşmelerden umduğu şey zaman kazanmaktır. Çünkü güçleri yıpranmış, ordu savaşamaz hale gelmiş, moralieri bozulmuş bir haldeydi. Güçlerini toparlamak, saflarına çeki düzen vermek, kadrolarını yenilemek için zamana ihtiyacı vardı ve görüşmeler yoluyla bu zamanı kazanmaya çalışıyordu. Leninistler daha Abdullah Gül "iyi şeyler olacak" dediğinde hükümet ve devletin bu aldatma politikasına dikkat çekmişti.

Devlet bu politikadan beklediği sonuçlara ulaşabildi mi? Bu soruya tüm yönleriyle ve tam bir yanıt vermek mümkün değil. Ancak iki nokta kesindir. Birincisi, bu politikalarla devletin UKH'yi bir beklentiye soktuğu; bunun sonucu olarak 2007 genel seçimlerinde UKH'nin el altından AKP'yi desteklediği; ikincisi, devletin artık savaşın yeni bir aşamasına kendini hazır hissettiğidir.

Birinci noktanın kanıtı UKH'ye ait açıklamadır. İkinci noktanın kanıtı, devletin savaş hazırlıklarında sona gelmiş olması ve devlet ile hükümetin konuya ilişkin açıklamalarıdır.

Tarihin Kavşak Noktası

Çok değişik süreçlerin, çıkarların, ilişkilerin kesiştiği, üst üste bindiği bir süreçten geçiyoruz. Çıkarların, ilişkilerin, süreçlerin kesişmesi dünyanın hemen her yerinde toplumsal devrimleri olgunlaştırıyor, emperyalist-kapitalist sisteme ve işbirlikçi kapitalist iktidarlara yönelik emekçi sınıfların saldırılarını, ayaklanmalarını yoğunlaştırıyor.

Bu anlamda tarihte ender görülen bir dönüm noktasından, tarihin bir kavşak noktasından geçmekteyiz. Kesişen süreçlerin başında emperyalist-kapitalist sistemin bunalımının yeni kriz dalgası ile bu krizden çıkış yolu olarak savaşların öngörülmesi gelmektedir.

DEVİRİMİMİZİN OLACAK!

Emperyalist devletler, ezilen, sömürülen halkların ayaklanmalarını, bu ayaklanmalara kendi işbirlikçilerini dâhil ederek bozmaya, amaçlarından saptırmaya ve kendi denetimlerine almaya çalışıyorlar. Tunus ve Mısır devrimlerine hazırlıksız yakalanan emperyalistler, buradan aldıkları derslerle geliştirdikleri bu politikalarının ilk uygulama alanı olarak Libya'yı seçtiler.

Libya'da, şimdilik, başarılı oldular ve işbirlikçileri eliyle Libya'da tam ilhak politikasına geçtiler. Ancak Libya, ne halkların ayaklanmalarına son vermeye ne de emperyalist sistemin krizine merhem olmaya yeterdi. Savaşı sürdürmek ve yaymak zorundalar. Bunun için Libya'dan sonra hedef tahtasına yerleştirilen ikinci ülke Suriye oldu ve şimdi bu süreci yaşıyoruz.

Fakat emperyalist devletlerin bu politikayı özellikle Suriye'de ve İran'da yaşama geçirebilmeleri için Türkiye'ye ihtiyaçları vardı. Türkiye'nin ise hem Ortadoğu'daki halk ayaklanmaları korkusundan kurtulmak hem de Kürt halkının özgürlük savaşı ile Türkiye devriminin yükselişini bastırmak için emperyalistlere ihtiyacı vardı.

İhtiyaçların ve çıkarların bu kesişmesi Türkiye'nin hem birleşik devrimi bastırma hem de Ortadoğu'da çıkarlarını gerçekleştirme konusunda iştahını kabarttı. Birinci konuda Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı daha kanlı bir savaş yürütme gücünü kendinde görmeye başladı. İkinci konuda ise, emperyalistlerden arta kalacak kırıntıları kendi midesine indirebileceği düşüncesine kapıldı.

Türkiye, emperyalistlerin de teşvik ve kışkırtmasıyla "Cüz"den başka kitap bilmeyen birini, "karizmatik", "hırslı", "İsrail'e meydan okuyan" lider olarak pazarlamaya, örtülü ödenekten karşılanan paralarla Arap ülkelerinde "kalabalık hayran mitingleri" düzenlemeye başladı. Oysa cehaletini bir yana bırakalım, İsrail'in takdirine mazhar olmuş ender "Türk büyükleri"nden biridir Tayyip Erdoğan.

Dimyat'taki Pirinç-Eldeki Bulgur

Türkiye bu hesaplarla yola koyuldu. Kürt halkına karşı yaptığı ve artık son aşamasına geldiği söylenen hazırlıklar biliniyor. Tekelci sermaye sınıfı ve hükümet, Kürt halkının yanı sıra Türkiye işçi sınıfı ve diğer emekçi güçlerine karşı da yeni bir savaş başlatmıştır. Kıdem tazminatlarının kaldırılması girişimi bu saldırıların şimdilik sonucusu oldu.

Emperyalist devletlerin desteğini arkasına alan Türk tekelci sermaye sınıfı ve onun devleti, sırtında torbası artık Dimyat'a pirince gidebileceği sanısına kapıldı. 12 Eylül faşizminin kaldırmaya cesaret edemediği kıdem tazminatını kaldıracağını ilan etti, Kürt halkına "artık merhamet yok" diyerek zalimce davranacağını açıkladı, Suriye'ye karşı savaş ilanı anlamına gelecek açıklamalar yaptı vb vb.

Ancak durum hiç de Türk tekelci sermaye sınıfının gösterdiği ve olmasını umduğu gibi değil. Kürt halkı, genel seçimlerde yapması gereken şeyi, genel seçimlerden sonra yaptı ve seçtiği vekilleri Meclise göndermeyerek Meclisin zaten tartışılan itibarını sıfırladı. UKH, gerilla eylemlerini yoğunlaştırarak, Kürt halkı devrimci kitle eylemlerini yükselterek öyle kolay yenilmeyeceklerini gösterdiler.

Kürt halkının devrimci kitle eylemleri ve gerilla eylemleri devletin askeri ve öteki kurumlarının gerçek durumunu ortaya çıkardı. Ordu, polis ve diğer kurumlar göründüklerinin aksine moralsiz, dağınık, düzensiz, savaşı daha fazla yürütemeyecek durumdadır. Dahası savaşın sürdürülmesi konusunda devlet toplumsal desteğini yitirmiştir. Karşı devrimin toplumsal dayanağı durumundaki kesimler bile savaşın sürdürülmesi konusunda isteksiz. Bu gerçeğe rağmen devletin savaşta ısrar etmesi onun çaresizliğinin bir sonucudur.

Suriye'ye, Ortadoğu halklarına, Kürt halkına, Türkiye işçi ve emekçilerine karşı savaş açmak zorunda kalmak, Türk tekelci sermaye sınıfının ve faşist devletin en zayıf noktasıdır. Türk sermaye sınıfı ve faşist

devlet bu açığı, Arap halklarının desteğini alarak ve Tayyip Erdoğan'ı "dünya lideri", Türkiye'yi "dünya devleti" biçiminde pazarlayarak kapatmaya çalışıyor. Bunun için İsrail'le kayıkçı dövüşü yapıyor, Arap ülkelerinde satın alabildiklerini satın alıyor, para gücüne dayalı mitingler düzenliyor vs.

Ama böylesi yapay "önlemler" in toplumun derinliklerine kök salmış, güçlü istemlerinden kaynaklanan devrimleri önlediği nerede görülmüş! Hiçbir önlem, buna askeri zor dâhil, günü geçmiş kurumları ve toplumsal sistemleri ayakta tutmaya yetmez. Aksine, günü geçmiş kurumları ve toplumsal sistemleri her ayakta tutma girişimi, bunları yıkmaya yönelmiş istemlerin kendilerini daha güçlü biçimde ortaya koymalarından başka bir sonuca yol açmaz.

Tekelci sermaye sınıfı egemenliğinin ve bu egemenliği ayakta tutmaya çalışan devletin bu gün karşılaştığı durum budur. Çelişkilerin üst üste yığılması, sermaye sınıfının dört bir tarafta savaşmak zorunda kalması düzenin sahiplerini güçten düşürüyor, yoruyor, morallerini bozuyor, savaşamaz hale getiriyor. Ne paralı askerler, ne özel harekât timlerinin devreye sokulması, ne yeni silah alımları bu gerçeği değiştirebilir.

Devlet ve hükümet Dimyata pirince giderken eldeki bulgurdan da olacaklar. Artık ne imha etmeye çalıştıkları Kürt halkı eski Kürt halkıdır ne de Türkiye emekçi sınıfları eskisi gibidir. Mücadele ve devrimin gelişimi onları baştan aşağı değiştirmiş, bilinçlendirmiş, savaş kapasitelerini artırmıştır.

Hükümetin kükremeleri artık halkları korkutmuyor. Yolun sonuna gelmişlerdir ve tarihte yolun sonuna gelen tüm atalarının uğradığı akıbeti bunlar da paylaşacaklardır.

Ne kadar kan dökücü davranırlarsa davranırlarsa kazanan taraf birleşik devrimimiz olacaktır. □

Kamu Hastaneleri Birliği = Hastaneler Ticarethane Hastalar Müşteri

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'na (KESK) bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyesi sağlık emekçileri, hükümetin sağlık alanında değişiklikler öngören Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile hayata geçirmeye çalıştığı Kamu Hastaneler Birliği tasarısını ve KESK üyelerine yönelik baskı ve tutuklamaları protesto etti.

SES İstanbul Şubelerinde örgütlü olan sağlık emekçileri 8 Eylül 2011 Perşembe günü Çemberlitaş'ta bulunan İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde saat 12.30'da bir araya geldi. "Baskı, Sürgün Soruşturma ve Cezalar Bizi Yıldırılmaz; Mücadelemizden Alıkoyamaz" ve "Kamu Hastaneleri Birliği = Hastaneler Ticarethane, Hastalar Müşteri, Sağlık Emekçileri Köle Demektir İzin Vermeyeceğiz" yazılı SES İstanbul Şubeleri imzalı pankartları açarak "Sosyal Güvenlik Hakkımızı, Emeklilik İkramiyemizi Gasp Ettirmeyeceğiz", "Devlet Hastaneleri Şirket, Vatandaş Müşteri Değildir", "Halkın Kasası Sende İse Halk İçin Kullan! Sermayeye Peşkeş Çekme!", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Halkın Vergileri İle Kurulan Hastanelerimiz Devredilmek İsteniyor, İzin Vermeyeceğiz!", "Dün SSK Hastanelerini Devrettiler, Bugün Devlet Hastanelerini Devretmek İstiyorlar Hastanemize Sahip Çıkalım", "İdareciliğin Yolunun Geçtiği Örgüt Sendika Değildir", "Hükümet Sendikamdan Elini Çek", "Devletin Görevi Hukuku Korumaktır, Hukuksuzluk Değil" yazılı dövizler taşıdılar.

Sağlık emekçileri basın açıklaması öncesinde 1 Eylül Dünya Barış Günü yapılan mitinge polislin gaz bombalı saldırısını ve aralarında KESK üyelerinin de bulunduğu 84 kişiyi gözaltına almasını ve sonrasında tutuklamaları protesto ettiklerini ifade ettiler.

"Hastaneler halkındır satılmaz", "Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir", "Baskılar, Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz", "Sağlık Haktır Satılmaz" sloganlarının atıldığı eylemde basın açıklamasını SES Aksaray Şube Sekreteri Sakine Gücüyeter okudu.

Sağlık alanında birçok yasal düzelleme ile yapılacak değişikliklerin hiçbir meslek örgütü ve sendikaya başvurulmadan KHK ile çıkarılmakta olduğunu belirten Gücüyeter, KHK tasarısının getireceği düzenlemeleri açıkladı.

Hükümetin sosyal hizmet alanı içinde yer

alan kurumları tasfiye ettiği ve bu kapsamda KHK ile SHÇEK'in kapatıldığı, taşra teşkilatının tasfiye edildiği SHÇEK'e bağlı kuruluşların ise il Özel İdarelerine devredilerek siyasi kadrolaşma koşullarının oluşturulduğu hatırlatılarak Sosyal Hizmet alanının dernek ve vakıfların eline terk edilmesinin yasal zemininin hazırlandığına vurgu yapıldı.

Taşeron çalıştırılanlar için kıdem tazminatı adı altında yapılan düzenlemenin ise işçilerin iş güvencesi anlamına gelen ve kıdem tazminatını kaldıran kesintileri bir fona aktaran bu düzenlemenin, kıdem tazminatının kaldırılmasına karşı oluşan tepkileri azaltmak amacıyla başlatıldığı, "Taşeron Kıdem Tazminatı" cümlesinin arkasına gizlenilerek taşeron eliyle çalıştırılmanın tescilinin sağlanmaya çalışıldığına dikkat çekildi.

"Hükümetin Kamun Hükmünde Kararname ile yapacağı düzenlemede Sağlık Bakanlığının icracı bakanlık olmaktan çıkıp sadece düzenleyici ve denetleyici bir kurum haline getirildiği belirtilen açıklamada sosyal devlet anlayışının yerini düzenleyici-piyasacı devlet anlayışı alacaktır" denildi.

"Yeni düzenlemede Sağlık Bakanlığı'nda 20 kişilik gönüllü bakanlık müşaviri ile gönüllü sağlık hizmeti ve sağlık gözlemciliği düzenlenmekte. Bu 20 Müşavirin ise ücret almadan gönüllü hizmet vermesi gündeme geliyor" denilen açıklama da bu konuya değinilerek "Özel sağlık tekelleri veya AKP'nin siyasal arka planındaki örgütlenmelerin temsilcileri bu 20 kişilik kadroyu oluşturarak Sağlık Bakanlığı gizli bir denetim altına alınmaktadır. Bu 20 kişi sağlık piyasasını istediği gibi yönlendirme mevkiine ulaştırılmaktadır. Gönüllü sağlık hizmeti konusu ise sağlığın bir hak olmaktan çıktığını, yoksul kesime hizmet vermek için gönüllülere görev verildiğini göstermektedir. Sağlık Bakanlığı da artık hizmet vermeyeceğinden bu alanı da gönüllülere terk etmektedir" denildi.

KHK ile Yüksek Sağlık Şurası'nın yeniden tanımlanması ve tamamen Sağlık Bakanı'nın belirlemesiyle oluşan tamamen siyasal otoritenin etkisine açık bir kurum haline getirilmekte olduğunu belirtilen açıklamada Uluslararası İşbirliği Ajansı kurularak, uluslararası sağlık tekellerinin Türkiye'de sağlık hizmetleri sektöründe yer almalarının kolaylaştırıldığına da dikkat çekildi.

Sağlık Bakanlığı'na bağlı Taşra teşkilatı olarak İl Sağlık Müdürlükleri ve İlçe Sağlık

Müdürlüklerinin düzenlenmesinin de yapıldığı Kanun Hükmünde Kararname'de bu müdürlüklerin nereye ve nasıl idare edeceği ise belirtilmemiş durumda. Bu belirsizliğe ilişkin olarak yapılan açıklamada ise "Birinci basamak sağlık hizmeti Aile Hekimliğine devredilmiş durumda 2. ve 3. basamak sağlık hizmeti kamu hastane birliklerini devredilmiş durumda. Bu halde il ve ilçe sağlık müdürlerine gerek yoktur. Şu anda sağlık grup başkanlığının yaptığı işi ilçe sağlık müdürlüğüne devretmek yeni bir kadro tahsis etmek demektir" denildi.

Kanun Hükmünde Kararname ile Hıfzı-sıhha Kurumu'nun da içi boşaltılarak koruyucu sağlık hizmetlerinin özellikle de taşralarda tamamen ortadan kaldırıldığı ifade edildi.

Kanun Hükmünde Kararname ile yapılandırılan Kamu Hastaneleri Birliği'nin oluşturulmak istendiği ve bu şekilde hastaneler birliklerinin siyasal otoritenin emrindeki genel sekreterlerce yönetilmesinin sağlanacağı belirtildi.

Hükümetin Sağlıkta Dönüşüm Programı'nı yürütmek amacıyla yapılan çalışmalara ve kadrolaşmaya karşı mücadele veren KESK içinde yer alan sendikalara ve başta Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nı hedef haline getirdiği de belirtilen açıklamada uygulanan baskı, soruşturma, sürgün, mobbing uygulamaları, geçici görevlendirmeler, görev tanımı dışında yer alan işlerde çalışmaya zorlanmalar konusunda yapılan saldırılara karşı da mücadelenin sürdürüleceği ifade edildi. □

"Sahte Sendika Yasasına Hayır"

KESK İstanbul Şubeler Platformu'na bağlı emek ve meslek örgütleri, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda yapılacak değişikliklerle kamu personelinin sendikal haklarının kısıtlanmasını protesto etti.

"Sahte Sendika Yasası Değil, Grevli Toplu Sözleşmeli Örgütlenme Özgürlüğümüzü Tanıyan Bir Yasa İstiyoruz – KESK İstanbul Şubeler Platformu" pankartı açan kamu emekçileri 15 Eylül 2011 tarihinde saat 12.30'da Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya geldi.

"Sahte Sendikaya Hayır", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganlarının atıldığı eylemde kamu emekçileri adına basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ersoy Adıgüzel okudu.

Hükümetin çağrısı ile KESK'in Kamu görevlileri Sendikalar Kanunu taslağı görüşmelerine katılarak öneri ve değerlendirmelerini belirtmiş olmasına rağmen grev konusunun gündeme alınmadığını ve zorlandıklarına iş güvencesini pazarlık konusu yaparak aba altından sopa gösterdiklerini belirten ,anayasayı bizzat kendisi değiştiren hükümetin, KESK'in vurguladığı düzenlemelerin yapılabilmesi için Anayasa değişikliği gerektiği beyanında bulunulduğunu hatırlattı.

Yapılan düzenleme ile 4688 sayılı yasanın özünün korunduğunu hatta daha geri düzenlemelerin yapılmak istendiğini, 4688 sayılı yasanın sahte sendika yasası olduğu ve bu yasanın geri çekilmesi veya çıkarması i-

çin, grevli toplu sözleşeli bir yasanın çıkarılması için KESK'in mücadeleyi sürdüreceğini belirten Ersoy Adıgüzel hazırlanmış olan yasa tasarısındaki maddelere değindi.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanuna' ilişkin emekçilerin haklarını kısıtlayan maddelerini "*-Sendikal hak ve güvenceleri sınırlayan maddeler ile örgütlenme özgürlüğünün önündeki engeller aynen korunmakta ve grev hakkı yok sayılmakta.*

-Toplu sözleşmede anlaşmazlık olması durumunda, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun kararlarının kesin ve TİS hükmünde olduğu şeklindeki düzenleme ile uyuşmazlık halinde greve çıkılması engellenmeye çalışılmakta.

-Hükümete Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun bileşiminin çoğunluğunu atama yetkisi verilerek, TİS'te son kararı verecek olan kurulun, hükümetin noteri haline getirilmesi amaçlanmakta.

-TİS'in kapsamı, mali ve sosyal haklarla sınırlandırılmakta, sendikaların işleyiş ve tüzüğünü üyelerin serbestçe belirleme hakkı engellenmekte ve yasakçı anlayış devam etti-

rilmekte.

-Siyasi iktidarların sendikalara müdahalesine olanak sağlanmakta böylece sendikaların kontrol altına alınması, baskılanması ve yandaş hale getirilmesi hedeflenmekte.

-Örgütlenmenin önüne engeller konurken, dayanışma aidatı ile tek düzey toplu sözleşme gibi düzenlemelerle güdümlü örgütlenmeler daha da büyütülmek istenmekte" şeklinde sıralayan Ersoy Adıgüzel, hükümete de seslendi ve Anayasanın 90. maddesiyle güvence altına alınan grev hakkına saygılı olmaya çağrısında bulunarak, emekçilerle alay etmek anlamına gelen bu yasal düzenlemeyi kabul etmeyeceklerini ve haklarından, demokratik taleplerinden vazgeçmeyeceklerini ve haklarını hükümetin insafına bırakmayacaklarını ifade etti.

Basın açıklamasında diğer konfederasyonlara da seslenen KESK'li emekçiler 4688 sayılı yasanın çıkması için mecliste kulis yaparak kamu emekçilerinin hükümet tarafından on yıl daha oyalanmasına katkıda bulunma hatasına düşülmemesi uyarısında bulundu.

Eylemde tüm kamu emekçilerine de seslenilerek hangi sendikaya üye olunursa olunsun çıkarların ortak olduğu gerçeğini unutmadan haklı ve meşru talepler için birlikte mücadeleyi örgütlenme çağrısında bulunuldu.

"Sahte Sendikaya Hayır", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganları atılarak eylem sona erdi. □

KIDEM TAZMİNATLARI İÇİN YÜRÜDÜLER

Genel İş Sendikası'na bağlı işçiler, hükümetin Kıdem Tazminatı'nın kaldırılmasına yönelik çalışmalarını protesto etti.

Avrupa Yakası DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası işçileri 15 Eylül günü Beşiktaş Belediyesi önünde saat 11.30'ta toplandılar. "Kıdem Tazminatı Güvencemizdir, Güvencemizi Yok Ettirmeyeceğiz" yazılı pankart açarak Beşiktaş AKP İl Binası önüne kadar bir yürüyüş düzenlediler.

Yürüyüş sırasında "Kıdem Tazminatı Hakkımız Engellenmez", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atarken, ellerinde dövizler taşıdılar.

İşçiler, AKP Beşiktaş İl Binasına geldiğinde polislin yoğunluğu dikkat çekti. Binanın önüne panzer ve çok sayıda çevik kuvvet konuşlandırılmıştı. 1 Nolu Genel İş Sendikası Başkanı Hikmet Aygün yaptığı açıklamada; "AKP iktidarı 9 yıllık süre içinde yaptığı icraatları ve ekonomide meydana gelen cari açıklarını biz işçilerin

emekçilerin sırtından kazanarak, alın terimizi çalarak kapatmak istiyor" diye belirtti.

Aygün, açıklamanın devamında "İşçi sınıfının bugüne kadar uğrunda bedeller ödeyerek kazandığı kıdem tazminatı haklarımızın elimizden alınmasına asla göz yummayacağız. Bu uğurda mücadeleye etmeyenleri de tarih önünde sorumluluklarıyla ve ihanetiyle baş başa bırakacağız" dedi. Basın açıklaması yapılan 5 dakikalık oturma eyleminin ardından sona erdi. □

DİSK Kıdem Tazminatı Hakkı İçin Yürüdü

İşçi sınıfının son haklarından birisi olan kıdem tazminatı hakkı için DİSK/İzmir Genel İş Sendikası yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

15 Eylül günü saat 16.00'da Basmane Meydanı'ndan İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne doğru yürüyüş başladı. "Kıdem Tazminatı İş Güvencemiz ve Geleceğimizdir" pankartıyla yürüyüşe başlayan işçiler; yürüyüş sırasında da "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Kıdeme Uzanan Eller Kırılсын", "Tayyip Korkma Kavga Daha Yeni Başlıyor", "Kıdemi Değil Taşeronu Kaldır" sloganları attılar. Büyükşehir Belediyesi'nin önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu.

Genel İş 2 Nolu Şube Başkanı Taner Şanlı'nın okuduğu basın metninde Kıdem Tazminatının işçi sınıfının kazanılmış en önemli haklarından biri olduğuna vurgu yapılırken ayrıca "Bizler Genel İş sendikası şubeleri olarak bu gündən itibaren bu sürece karşı imza kampanyasıyla yoğun bir şekilde katılıyoruz. Başlatmış olduğumuz imza kampanyasına 5 ayrı noktada imza masalarıyla ve evlerde, kahvelerde, mahallemizde toplayacağımız imzalarla devam edip kampanyayı büyüteceğiz. Toplanan imzaları sürecin sonunda Ankara'ya göndereceğiz" denildi. Basın metninin okunmasının ardından basın açıklaması sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

.....

KESK 4688 SAYILI YASAYA KARŞI EYLEMDE

İzmir KESK Şubeler Platformu 4688 sayılı yasayla ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi. 15 Eylül günü saat 17.30'da Konak YKM önünde toplanılarak Büyükşehir Belediyesi'nin önüne yüründü.

Yürüyüş sırasında taleplerin yer aldığı bir pankart açılırken ayrıca "Toplu Sözleşme Haklarımız Grev Silahımız", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın İş Ekmek Özgürlük Mücadelemiz", "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz?" sloganları atıldı. Büyükşehir Belediyesi'nin önüne gelindiğinde KESK İzmir Şubeler Platformu dönem sözcüsü Eğitim Sen 3 Nolu Şube Başkanı Kıyasettin Yasa basın metni-

ni okudu. Okunan metinde şunlara değinildi;

"...Bilindiği gibi 4688 sayılı yasa, emekçilerin kazanılmış haklarına ve uluslar arası sözleşmelere aykırı olarak; örgütlenme özgürlüğünü ciddi biçimde kısıtlamayı, toplu görüşme denilen ucube bir yöntemle kamu emekçilerinin ekonomik, sosyal, demokratik, siyasi, özlük ve mesleki hak ve çıkarlarını turpanlamayı hedefleyerek çıkarılmıştı. KESK önce bu yasanın çıkmaması için, ardından yasanın geri çekilmesi ve yeni bir yasanın çıkarılması için ısrarlı bir mücadeleyi on senedir yürütmüştür...

Unutulmamalıdır ki, KESK baskılara, aldatmacalara ve oyalamalara karşı fiili ve meşru mücadelenin adıdır. Her koşulda kamu emekçilerinin hak ve özgürlüklerinin esas alınmasının adıdır. Hükümet, kararlılığımızı sınamak yerine mücadele tarihimize bakmalıdır. Kazanılmış haklarımızın gasp edilmesine ve geleceğimizle oynanmasına müsaade etmedik, etmeyeceğiz...". Basın metninin okunmasının ardından açıklama sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

.....

BEYOĞLU İSYANDA

Beyoğlu'na Dokunma İnisyatifinin internet üzerinden örgütlediği eyleme yüzlerce kişi katıldı. Beyoğlu daha önce masa-sandalye kaldırma operasyonlarından sonra sokak müzisyenlerine de yasaklanmıştı. Beyoğlu'nda son dönemde yaşanan yasaklara karşı sokak müzisyenleri, esnaf, ve sivil halktan insanlar eylemde idi.

10 Eylül günü "Beyoğlu Bizimdir, Sokaklar Bizimdir. Dokundurtmayacağız" diyen Beyoğlu İnsiyatifi Taksim Meydanı'nda toplandı. "Beyoğlu Avanta Kokuyor", "Beyoğlu Özerk Olsun", "Masa Sandalye Bahane Rantsal Dönüşüm Şahane" pankartlarının açıldığı eylemde Tünel Meydanı'na yüründü.

Yürüyüş boyunca şarkılar söyleyen, ritim tutan eylemciler Demirören AVM önüne geldiklerinde, "Emekten Çıkmın Demirören'i Yıkın" pankartı açarak oturma eylemi yaptı. Polis bu sırada AVM önüne barikat kurarak eylemcileri uzaklaştırmaya çalıştı.

Tünel Meydanı'na gelindiğinde kitle Beyoğlu Belediyesi binasına yürüyerek açıklamayı belediye önünde yapmak istedi. Polis ise barikat kurarak eylemcilerin yürüyüşünü engelledi.

Burada Beyoğlu'na Dokunma İnisyatifi adına açıklama yapan Ezgi Köksal, "Yüzlerce yıl-

lık bir kültürün mirasının ve yaşam kültürünün yok edilmeye çalışıldığını" belirtti. "Beyoğlu Belediyesi bununla yetinmiyor; sokak müzisyenlerinin sokakta çalmalarına engel oluyor. Enstrümanlarına el koyuyor, şehrin kamuya açık alanlarının kullanılmasına engel oluyor. Örneğin iki hafta önce Galata Meydanı'nda oturan 21 kişi darp edilerek gözaltına alındı" dedi.

Eylem sokak müzisyenlerinin ezgileriyle sona erdi. □

.....

"Kongre İşletmelerin Karlılığını Amaçlıyor"

Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi'nin 19.su İstanbul Haliç Kongresi'nde yapılmaya başlandı. Kongreye ilk tepkiyi DİSK, KESK, TMMOB, TTB ortak düzenledikleri eylemle protesto ederek gösterdiler.

Taksim Tramvay Durağı'nda 12 Eylül günü saat 12.30'da toplanan kitle "Can Güvenliği, İş Güvencesi İstiyoruz! İnsanca Yaşam İçin Örgütlü Mücadeleye" pankartını açtılar. Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Üyesi Ali Çerkezoğlu; "Haliç Kongresi'nde yapılan toplantıda iş sağlığı ve iş güvenliği kongresinde yalan söylüyorlar" dedi. Çalışma Bakanı, Sağlık Bakanı ve çalışanların her şeyin yolunda olduğunu duyurmaya çalıştıklarını, ama işçi sağlığı ve işçi güvenliğinde istatistik kayıtlarında durumun öyle olmadığını belirtti.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin ortak hazırladıkları raporu DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün okudu; "Türkiye iş kazaları ve meslek hastalıkları sayısının en yüksek olduğu ülkelerden birisidir. Resmi kayıtlara göre 2000-2009 döneminde ülkemizde 784 binden fazla iş kazası olmuş ve bu kazalarda 10 binin üzerinde emekçi yaşamını yitirmiştir. Resmi kayıtlara girmeyen iş kazalarının ya da meslek hastalıklarından ölen sakat kalan emekçilerin sayısını tahmin edebilmek ise neredeyse imkânsızdır" dedi.

Tayfun Görgün Haliç'te gerçekleşen kongrede "İş Sağlığı ve İş Güvenliği" ibaresinin işçinin sağlığını veya güvenliğini değil; işletmenin karlılığını, verimliliğini ifade ettiğini vurguladı.

Görgün; Dünya İş Sağlığı ve İş Güvenliği'nin amacının kendi yayınladıkları yazı açıklamadan alıntı yaparak gösterdi. "Tüm dünyada önleme kültürünün yaygınlaşmasını sağlamak ve iş sağlığı ve güvenliği ile bağlantılı yeni bilgi ve tecrübelerin alışverişine olanak tanımak" biçiminde açıkladığını ifade etti.

İş kazalarının ve meslek hastalıklarının önlenilebilir olduğunu vurgulayan Görgün sözlerini şöyle tamamladı: "Bizler emek ve meslek örgütleri olarak sermayenin daha fazla kar uğruna emekçilerin yaşamlarını hiçe saymalarını ve bu noktada işçi sağlığı ve güvenliğinin piyasalaştırılmasının bir göstergesi olan 19. Dünya İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kongresi'ni protesto ediyoruz. İş kazaları ve meslek hastalıkları önlenilebilir. Önlenilebilir oldukları için bu kazalara 'İş Cinayeti' diyoruz. Çalışma Bakanlığı ve diğer sorumlu bakanlıklar iş cinayetlerinden sorumludur." □

Şalter İnecek Taşeron Gidecek

İşten çıkarılan BEDAŞ işçileri, Taksim Tramvay durağında bir eylem yaparak işten atılmayı ve taşeronu protesto ettiler.

7 Eylül günü saat 13.00'te "Bedaş'ta Şalter İnecek Taşeron Bitecek, Enerji Sen" pankartı açarak toplanan işçiler, "Kadro Haktır Engellenemez", "Direne Direne Kazanacağız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Taşerona Teslim Olmayacağız", "Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır", "Sendika Haktır Engellenemez" sloganları atmaya başladılar. 70 işçinin taşeron şirketten "sözleşmeleri bittiği" gerekçesiyle atıldığını söyleyen işçiler, buna boyun eğmeyeceklerini söylediler.

Eylem sırasında yapılan konuşmalarda diğer işçilerle aynı işi yaptıklarını ancak kendilerinin taşeron olduğunu ve aynı işi yaptıkları arkadaşlarıyla aralarında çok fark olduğunu söylediler; daha önce prim usulü çalışmayı eylemlerle iptal ettirdiklerini, eylemlerle işten atılmaları ve taşerona da engel olacaklarını söylediler.

Eylemin yapıldığı saatlerde Enerji Sen'den Kamil Kartal'ın BEDAŞ Genel Müdürlüğü ile görüşmekte olduğunu, görüşmenin iyi geçtiğini, görüşme bitip Kamil Kartal buraya gelene kadar bekleyeceklerini söyleyen işçiler, yine sloganlarla bekleyişe geçtiler.

15-20 dakika sonra gelen Kamil Kartal işçilere görüşmenin nasıl geçtiğini anlattıktan sonra kısa bir basın açıklaması yaptı. BEDAŞ'ın, işçilerin ayırım gözetilmeden, Sezen Yavuz LPG şirketinin elektrik ihalelerinden yasaklandığı için oluşan boşluk nedeniyle işten çıkarıldığını, yeni şirket işe başlar başlamaz 5-10 gün içinde işçilerin yeniden işe alınacağını söylediğini ileten Kartal, ısrara rağmen kesin bir tarih vermediğini de söyledi.

İşçilerin basın açıklamasından sonra dağılmamalarını, Makine Mühendisleri Oda-

sı'nda bir toplantı yapmaları gerektiğini söyledi. Kartal ayrıca BEDAŞ'ın kendilerinden, "bu süre içinde hiç eylem yapılmamasını" istediklerini söyledi.

İşe başlatılmamaları durumunda her tür "meşru" eylemi yapacaklarını vurgulayan Kartal'ın, basın açıklaması bittikten sonra tekrar işçilere MMO'da toplanacakları çağrısı yapmasıyla eylem bitirildi. □

YENİ ÖĞRETİM YILI EYLEMLERLE BAŞLIYOR

Eğitim Sen'li öğretmenler 2011-2012 eğitim ve öğretim yılına eylemlerle başladı.

Eğitim sistemindeki sorunların giderilmesi için 16 Eylül günü Sultanahmet Meydanı'nda toplanan öğretmenler, 19 Eylül Pazartesi günü ders zilinin çalmasıyla başlayacak eğitim sistemini; İstanbul Milli Eğitim Bakanlığı binası önüne kadar yürüyüş yaparak protesto ettiler. Yürüyüş sırasında eğitim sisteminin sorunlarını hedef alan "Savaş Değil Eğitime Bütçe", "Eğitim Haktır Satılmaz" sloganları atıldılar.

Milli Eğitim Bakanlığı binası önünde çevik kuvvet polisi, öğretmenler önüne bariyer kurdu. Eğitim Sen İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Barış Uluocak açıklama yaptı ve eğitim sisteminde, eğitim ve bilim emekçilerinin, sorunlarının yıllar içinde artarak devam ettiğini belirtti. Uluocak; "Eğitim sisteminde yaşanan sorunlar elbette bugün ortaya çıkmamış, yıllardır sürdürülen serbest piyasa, eğitimi ticarileştirme ve özelleştirme uygulamaları ile 'piyasa ilişkileri' içine çekmeyi hedefleyen bilinçli politikaların bir birikimi olarak bugünlere gelinmiştir" dedi.

Eğitim sisteminin içindeki sorunlara değinen Uluocak; "2011-2012 eğitim öğretim yılı öncesinde derslik, okul, öğretmen, memur ve hizmetli açıklarına da çözüm üretilmemiş, okulların araç gereç ve fiziki altyapı ihtiyaçları giderilmemiş, eğitim emekçilerinin ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük

haklarında kayıplar yaşanmış, üniversite kapılarındaki yığılmayı önlemek için gerekli adımlar atılmamıştır. Eğitim Sen olarak eğitimin ve eğitim emekçilerinin sorunlarına kalıcı çözümler üretilmesini talep ediyoruz" dedi.

Açıklamadan sonra eylem sona erdi. □

"Kıdeme Uzanan Elleri Kıracağız!"

İşi sınıfını iş güvencesi ve geleceği olan kıdem tazminatlarının Fon adı altında işçilerin ellerinden almak isteyen hükümete karşı Birleşik Metal-İş, 16 Eylül Cuma günü Çiğli Organize Sanayi'de bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Totomak fabrikası önünden Çiğli Organize Müdürlüğü arkasındaki Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi Semt Polikliniğine yüründü. Totomak fabrikası önünde toplanan işçilerin yanına ZF Lemförder, Schneider Elektrik işçileri alkışlarla geldi.

Saat 15.30'da "Kıdem Tazminatıma Dokunma / DİSK -Birleşik Metal-İş" ve "Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şubesi" pankartları açılarak yürüyüşe başlatıldı. Organize sanayi içinde yapılan yürüyüşe farklı fabrikalarda çalışan işçiler alkışlarla, ıslıklarla destek verdi. İşçiler hastane önüne gelene kadar "Kıdeme Uzanan Elleri Kıracağız!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "İnadına Sendika İnadına DİSK!", "Biz Çocuklarımızı Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz!", "Örgütlü İşçiler Asla Yenilmez" sloganlarını attı.

Hastane önüne gelindiğinde basın metnini Birleşik Metal-İş sendikası İzmir yönetim kurulu adına Ali Çeltik okudu. Okunan basın metninde "İşçiler için böylesine anlamlı ve artık gelenekselleşmiş bir hak olan kıdem tazminatının işverenlerin baskarıyla fon adı altında 'hiç' edilmek istenmesi çalışma yaşamı adına büyük bir talihsizliktir... Şimdi elimizde kalan son hakkı da kaldırmak istiyorlar. Şimdi hep birlikte bu hak gaspına karşı mücadele etmenin tam zamanıdır. Aksi halde ne bizim ne de çocuklarımızın geleceği adına elimizde hiçbir şey kalmayacak... Başta DİSK/Birleşik Metal-İş üyeleri olmak üzere yüz binlerce emekçi gerekirse üretimden gelen gücünü de kullanarak emeğimize, ekmeğimize ve geleceğimize göz koyanlara gereken cevabı verecektir" denildi.

Okunan basın metninin ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

OPERASYONLAR, SALDIRILAR KÜRT HALKINI YILDIRAMAYACAK

Kürdistan'da süren hava operasyonuna, kara hareketi hazırlığına ve Abdullah Öcalan'a yönelik tecride karşı İstanbul'da BDP'lilerin düzenlemek istediği protesto gösterisine polis gaz bombalarıyla saldırdı. Taksim Meydanı'na çıkmalarına izin verilmeyen BDP'liler zor kullanılarak gözaltına alındı.

BDP İstanbul İl Örgütü'nün çağrısı üzerine Abdullah Öcalan'a yönelik son dönemde uygulanan baskıları ve askeri operasyonları protesto etmek amacıyla Taksim Tramvay Durağı'nda yapılması planlanan basın açıklamasına izin verilmedi. Geçtiğimiz haftalarda da Demokratik Kent Konseyi'nin yapmak istediği basın açıklamasına izin vermemekle saldıran polis, bir kez daha aynı tavrı sergiledi.

Açıklama öncesi meydanı ablukaya alan polislerin, meydandan geçen herkesi kimlik kontrolünden geçirmesi ve üst arama yapması dikkat çekti. Meydana çok sayıda polis yığılırken, polis helikopterleri Meydan ve Tarlabası Mahallesi üzerinden eksik olmadı. Tarlabası istikameti üzerinden Taksim Meydanı'na doğru hareket ha-

lindeki araçlar da yine polis aramasına maruz kaldı. Araç sürücüleri de kimlik kontrolünden geçirildi.

Polis ablukasına rağmen gruplar halinde meydana çıkmak isteyen ve aralarında İstanbul Milletvekilleri Sırrı Süreyya Önder ve Sebahat Tuncel ile parti yöneticilerinin bulunduğu BDP'lilerin ve Mücadele Birliği Platformu üyelerinin önü polis tarafından kesilerek alana girmelerine izin verilmedi. Buna rağmen ısrarlı tutumlarını sürdüren BDP'liler ve Mücadele Birliği Platformu üyeleri, polisin saldırısıyla karşılaştı. Meydana çıkmak isteyen grupların etrafını çeviren polis, onlarca kişiyi yaka paça gözaltına aldı. Gözaltına alınan kişiler meydana getirilen polis araçlarına bindirildi.

OHAL görüntülerine sahne olan Taksim Meydanı'nda BDP'lilere dönük polis saldırısı yaşandığı esnada Milletvekili Sebahat Tuncel'in de aralarında bulunduğu 60-70 kişilik BDP'li bir grup, farklı bir noktadan alana girerek Taksim Tramvay Durağı noktasında oturma eylemi başlattı. Eylemlerini sonlandırmaları çağrılarını reddeden BDP'lilere burada da gaz bombala-

ryla saldırdı. Bu saldırı esnasında da yine çok sayıda kişi gözaltına alındı. Saldırıda Milletvekili Sebahat Tuncel'in başına gaz bombası isabet etti. Taksim İlk Yardım Hastanesi'ne kaldırılan Sebahat Tuncel'in sağlık durumunun iyi olduğu bildirildi.

Tarlabası Bulvarı'na yönelen, aralarında MBP üyelerinin de olduğu, kitle BDP il binası önünde toplanmaya başladı ve "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Her Kürt Gerilla Doğar" sloganları atıldı. BDP İstanbul İl Yönetimi, burada bir basın açıklaması yaptı ve Taksim Meydanı'nda basın açıklaması yapmalarını ve medyanın görüntü almasını engellemelerini protesto etti. BDP İl Yönetimi, aynı zamanda polisin yanında saf tutan burjuva medyayı da kınadı. Bütün bunların Kürt Halkını yıldıramayacağını, Kürt Halkının her zaman olduğu gibi bugün de direneceğini ve kazanacağını söyledi.

Polis barikat kurarak kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. Panzer ve çevik kuvvet ekiplerinin saldırısıyla Tarlabası'nın ara sokaklarında çatışma başladı. Kitle taş, sopa, cam şişeleriyle polise karşılık verdi. □

Güncelliğinden dolayı Lenin'in *Sosyalizm ve Savaş* adlı kitabından bir bölümü yayınlıyoruz..

SOSYALİSTLERİN SAVAŞA KARŞI TUTUMLARI

Sosyalistler, halklar arasındaki savaşları daima barbarca ve canavarca bulmuşlar ve kötülemişlerdir. Bizim savaşa karşı tutumumuz gene de aslında burjuva pasifistleri ile anarşistlerden farklıdır. Her şeyden önce, biz, bir yanda savaşlar ile öte yanda bir ülke içindeki sınıf savaşımı arasındaki ayrılmaz bağılılığı; sınıflar ortadan kaldırılmadan ve sosyalizm kurulmadan savaşların ortadan kaldırılmasının olanaksızlığını ve iç savaşların, örneğin, ezilen sınıfın ezene, kölenin köle sahiplerine, serflerin toprak beylerine, ücretli işçilerin burjuvaziye karşı verdikleri savaşların haklılığını, ilerici niteliğini ve gerekliliğini tamamen kabul ederiz. Biz marksistler, hem pasifistlerden, hem anarşistlerden, her savaşın ayrı ayrı, Marx'ın diyalektik materyalizmi görüşü açısından, tarihsel bir incelenmesi yapılması gereğini kabul ederek ayrılırız. Her savaşta kaçınılmaz bir biçimde olagelen dehşete, zulme, sefalete ve işkenceye karşı, tarihte ilerici nitelikte pek çok savaş vardır; bu savaşlar (örneğin mutlakiyet ya da kölelik gibi) çok kötü ve gerici kurumların yıkılmasına ya da (Türkiye ve Rusya'da olduğu gibi) Avrupa'da en barbar despotlukların ortadan kalkmasına yardım ederek, insanlığın gelişmesine hizmet etmişlerdir. Bunun için, bugünkü savaşın da tek başına tarihsel özelliklerini incelemek zorunluluğu vardır.

Modern Zamanların Tarihinde Savaş Türleri

Büyük Fransız Devrimi ile insanlık tarihinde yeni bir çağ açılmıştır. O zamandan Paris Komünü'ne kadar, yani 1789'dan 1871'e kadar, ulusal kurtuluş için verilen bazı savaşların ilerici bir burjuva niteliği vardır. Bir başka deyişle, bu savaşların başlıca içerikleri ve tarihsel anlamları, mutlakiyeti ve feodalizmi devirmek, hiç değilse bu kurumların temelini sarsmak ya da yabancı boyunduruğundan kurtulmaktır. Onun içindir ki, bu savaşlar ilerici savaşlardı ve bu gibi savaşlar verilirken bütün içten devrimci demokratlar ile sosyalistler, feodalizmin ve mutlakiyetçiliğin temellerini yıkan ya da en azından bu temelleri sarsan, ya da yabancıların baskısına karşı savaşım veren tarafa (yani burjuvaziye) daima sevgi duymuşlardır. Örneğin, Fransa'nın verdiği devrimci savaşlar, yabancı toprakların Fransızlar tarafından yağma edilmesi ve ele geçirilmesi gibi bir unsuru da içerdiği halde, bu unsur, ihtiyar ve köleci Avrupa'daki feodalizmi ve mutlakiyeti paramparça eden bu savaşların temel tarihsel anlamını zerre kadar değiştirmemiştir. Fransa-Prusya savaşında Almanya, kuşkusuz Fransa'yı soydu ama, bu durum, gene de, milyonlarca Alman feodal merkezîyetçilikten ve Çar ile Napoleon III gibi iki despotun zulmünden kurtaran bu savaşın temel tarihsel özelliğini değiştire-

mez.

Saldırgan Ve Savunucu Savaş Arasındaki Ayrım

1789-1871 dönemi, derin izler ve devrimci anılar bırakmıştır. Feodalizmin, mutlakiyetin ve yabancı zulmünün devrilmesinden önce proletaryanın sosyalizm için vereceği savaşımın gelişmesi olanaksızdı. Böyle bir dönemin savaşları ile ilgili olarak "savunma" savaşımının meşruluğu üzerine söz ederken, sosyalistler, daima sonu ortaçağ kurumlarına ve köleliğe karşı devrime çıkacak olan bu amaçları gözönünde bulundurmışlardır. "Savunma" savaşı sözü ile sosyalistler, her zaman bu anlamda "haklı" bir savaşı kastetmişlerdir (W. Liebknecht de bir defasında bunu tıpkı böyle ifade etmiştir). Sosyalistler, yalnızca bu anlamda, "anayurdun savunulması için" verilen savaşlara ya da "savunma" savaşlarına, meşru, ilerici ve haklı savaşlar gözü ile bakmışlar ve bakmaktadırlar. Örneğin, yarın, Fas Fransa'ya, Hindistan İngiltere'ye, İran ya da Çin, Rusya'ya... savaş açsalar, ilk saldıran kim olursa olsun, bu savaşlar, "haklı" savaşlar, "savunma" savaşları sayılırlar; ve her sosyalist, ezilen, bağımlı, eşit olmayan devletin, ezen, köleci, soyguncu "büyük" devlete karşı kazanacağı zaferi sevgi ile karşılar.

Ama şöyle bir durumu gözünüzün önüne getirin: 100 kölesi olan bir köle sahibi, kölelerin daha "adil" bir dağılımı için 200 kölesi olan bir köle sahibine karşı savaşa giriyor. Açık ki, bu durumda, "savunma" savaşı ya da "anayurdun savunulması için" savaş deyimlerinin kullanılması, tarihsel bakımdan yanlış, ve uygulamada, halkın, işin inceliğini aramayan ve bilisiz kimselerin, kurnaz köle sahiplerince aldatılması olur. İşte bugünkü emperyalist burjuvazi, köleliği sağlamlaştırmak ve güçlendirmek için köle sahipleri arasındaki savaşı, "ulusal" ideoloji ve "anayurdun savunulması" gibi sözlerle halka yutturmaya çalışmaktadır.

Bugünkü Savaş Emperyalist Bir Savaştır

Hemen herkes, bugünkü savaşın emperyalist bir savaş olduğunu kabul ediyor, ama çoğu durumlarda bu terime başka anlamlar verilmekte ya da bu terim yalnızca

Sosyalizm Ve Savaş

bir tarafa uygulanmakta, ya da bu savaşın sonuçta burjuva-ilerici, ulusal-kurtarıcı bir özelliği olabileceği iddiasına açık bir kapı bırakılmaktadır. Emperyalizm, gelişen kapitalizmin, ancak 20. yüzyılda ulaşılan en yüksek aşamasıdır. Kapitalizm, onlar kurulmadan feodalizmi yıkmasına olanak bulunmayan ulusal devletleri, şimdi kendisi için cendere gibi görüyor. Kapitalizm, yoğunlaşmayı o derece geliştirmiştir ki, sanayi bütünü dalları, sendikalar, tröstler ve kapitalist milyonerlerin kurdukları birliklerce kısıklarak bağlanmış, ve hemen hemen bütün dünya “sermaye lordları” tarafından ya sömürgeler halinde, ya da sömürge olmayan öteki ülkeler, mali sömürünün binlerce kollu ağı içine hapsolunarak paylaşılmıştır. Serbest ticaret ve rekabetin yerini tekel kurma, sermaye yatırımı için ülkeleri ele geçirme, bu ülkelerden hammadde ithal etme gibi çabalar almıştır. Feodalizme karşı verdiği savaşla ulusların kurtarıcısı olan kapitalizm, şimdi, emperyalist kapitalizme dönüştü ve uluslar için en büyük ezici güç durumuna geldi. Eskiden ilerici bir niteliği olan kapitalizm, gerici oldu; üretici güçleri o derece geliştirdi ki, uluslar ya sosyalizme geçme, ya da, sömürgeler, tekeller, ayrıcalıklar ve ulusların çeşitli yollardan ezilmesiyle, kapitalizmin yapay olarak korunması için “büyük” devletler arasındaki silahlı savaşta yıllarca ve hatta- on yıllarca acı çekme şıkları ile yüzyüze geldiler. (...)

“Savaş Politikasının Başka Araçlarla (Yani Şiddet) Araçlarıyla Devamıdır”

Bu ünlü söz, savaş üzerine derin bilgisi olan yazarlardan birisi, Clausewitz tarafından söylenmiştir. Marksistler, haklı olarak, bu beliti, daima, her savaşın özelliğini kavramada teorik temel olarak görmüşlerdir. Marx ve Engels de savaşlara işte bu görüş açısından bakmışlardır.

Bu görüşü şimdiki savaşa uygulayınız. Göreceksiniz ki, yıllar yılı, neredeyse yarım yüzyıldır, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Avusturya ve Rusya'nın hükümetleriyle yönetici sınıfları, sömürgeleri yağma etme, yabancı uluslara zulmetme, işçi sınıfı hareketlerini ezme politikasını gütmüşlerdir. Bugünkü savaşta izlenen politika da, işte tıpkı bu politikadır. Özellikle hem Avusturya'nın, hem Rusya'nın barışta da savaşta da politikası, ulusları özgürlüğe kavuşturmak değil, köleleştirmektir. Bunun tersine Çin'de, İran'da, Hindistan'da ve öteki bağımlı ülkelerde son birkaç on yıldır, milyonlarca insanda bir ulusal uyanmayı sağlayacak ve onları barbar, gerici “büyük” devletlerin zulmünden kurtaracak bir politika uygulan-

maktadır. Böylesine bir tarihsel temel üzerinde yürütülen bir savaş, bugün bile, bir burjuva-ilerici ve ulusal kurtuluş savaşı olarak kabul edilir.

“Büyük” ulusların ve bunların önde gelen sınıflarının politikasını sürdürmek için girişilen bugünkü savaşa yalnızca bir gözetmek, “anayurdun savunulması”nın bir bahane olduğunu ve tarihsel gerçeklere karşı düştüğünü görmeye yeter.

Belçika Örneği

Üçlü (şimdi dördü) Antanta dahil sosyal-şovenler (Rusya'da Plehanov ve şürekası), Belçika örneğini öne sürmeyi pek severler. Ne var ki, bu örnek de onları yalanlıyor. Saldırgan devletlerin her zaman, her yerde yaptıkları gibi, Alman emperyalistler, Belçika'nın yansızlığını hayasızca çiğnediler ve işlerine gelince bütün antlaşmaları ve yükümlülükleri ayaklar altına aldılar. Uluslararası sözleşmelere uyulmasını isteyen bütün devletlerin Almanlar'a karşı savaş ilan ettiklerini ve Almanların, Belçika'dan çekilmesini ve tazminat ödemesini istediklerini düşünelim. Bu durumda sosyalistler, kuşkusuz, Almanların düşmanlarını haklı görecektir. Ne var ki, gerçekte “üçlü (ve dördü) Antant”, Belçika'nın iyiliğine savaşmamaktadır. Bunu herkes biliyor, yalnız ikiyüzlüler bu gerçeği gizliyor. İngiltere, Almanya'nın sömürgeleri ile Türkiye'ye; Rusya, Galıçya ile Türkiye'ye elatmış; Fransa Alsace-Lorraine ile neredeyse Ren'in sol yakasını istiyor; ganimetin (Arnavutluk ve Küçük Asya'nın) bölüşülmesi için İtalya ile bir sözleşme yapılmış; gene ganimetin bölüşülmesi için Bulgaristan ve Romanya ile pazarlıklar sürüp gitmekte. Bugünkü hükümetlerin sürdürdüğü bu savaşta, Avusturya ya da Türkiye'nin vb. boğulmalarına yardım etmeksizin Belçika'ya yardım etmek olanaksız! “Anayurdun savunulması” bunun neresinde? Öteki ulusları ezme amacıyla verilen emperyalist savaşın, gerici burjuvalar ve tarih bakımından günü geçmiş hükümetler arasındaki savaşın belirgin niteliği işte budur. Bugünkü savaşa katılmayı kim haklı gösteriyorsa, o, ulusların emperyalistlerce ezilmeleri suçuna katılıyor demektir. Kim, hükümetlerin içine düştükleri zorluklardan toplumsal bir devrim adına savaşım vermek için yararlanıyorsa, o, ancak sosyalizm altında gerçekleştirebilecek bütün ulusların gerçek özgürlüğü için savaşım veriyor demektir. (...)

Sosyal-Şovenizm Nedir?

Sosyal-şovenizm, bugünkü savaşta, “anayurdun savunulması” fikrinden yana çık-

maktır. Ayrıca bu fikir, savaş sırasında sınıf savaşımının bir yana atılmasına ve savaş borçlarını vb. kabullenmeye yolaçmaktadır. Uygulamada sosyal-şovenler, proletaryaya düşman bir burjuva politikası izlemektedirler; çünkü bunlar yabancı istilacılara karşı savaş anlamında bir “anayurdun savunulması” değil, “büyük” devletlerden şunun ya da bunun, sömürgeleri yağma etme ve öteki ulusları ezme “hakkını” savunmaktadırlar. Sosyal-şovenler, bir burjuva aldatmacası olan, savaşın, özgürlük ve ulusların varlığını korumak için yapıldığı yalanını yineliyorlar ve böylece de proletaryaya karşı burjuvazinin yanında yer alıyorlar. Sosyal-şovenler, saldırgan büyük devletler grubundan birisinin hükümetini ve burjuvazisini haklı çıkaran ve övenler ile, Kautsky gibi bütün saldırgan devletlerin sosyalistlerinin “anayurdu savunmada” eşit hakları olduğunu öne sürenlerdir. “Kendi” (ya da her) emperyalist burjuvazisinin çıkarlarını, ayrıcalıklarını, soygununu ve zulmünü savunmak anlamına gelen sosyal-şovenizm, aslında, bütün sosyalist inançlar ile Basle Uluslararası Sosyalist Kongresinin kararına ihanet etmek demektir.

Basle Bildirisi

Basle'da 1912'de oybirliği ile kabul edilen savaş konusundaki bildiri, 1914'te İngiltere ile Almanya ve bunların müttefikleri arasında çıkan savaşı gözönüne almıştı. Bildiride, büyük devletlerin emperyalist politikalarının bir sonucu olarak “kapitalistlerin çıkarları” ve “hanedanların tutkuları” için çıkartılan böyle bir savaşın, halkın çıkarları yönünden haklı gösterilmesine olanak bulunmadığı açıkça belirtilmişti. Gene bildiride, savaşın “hükümetler için” (istisnasız bütün hükümetler için) tehlikeli olduğu, bunların “bir proletarya devriminden” korktuklarına da işaret edilmiş, 1871 Komünü ve 1905 Ekim-Aralık örneklerine, yani devrim ve iç savaş örneklerine büyük bir açıklıkla değinilmiştir. Böylece Basle Bildirisi şimdiki savaş için, işçilerin kendi hükümetlerine karşı girişecekleri uluslararası ölçüdeki devrimci savaşım için, proletarya devrimi için taktikleri göstermiş oluyor. Basle Bildirisi, Stuttgart kararındaki sözleri yinelemekte, ve savaşın patlaması durumunda, sosyalistlerin, “kapitalizmin devrilmesini hızlandırmak” için savaşın neden olacağı “ekonomik ve politik bunalımlardan” yararlanmalarını, yani sosyalist devrim adına hükümetlerin savaşta ileri gelen sıkıntılı durumlarından ve yığınların öfkelerinden yararlanılmasını öngörmektedir.

Sosyal-şovenlerin politikası, savaş bur-

juva ulusal kurtuluş açısından haklı görmeleri, “anayurdun savunulması” fikrini benimsemeleri, savaş harcamaları için oy kullanmaları, hükümetlere girmeleri vb., doğrudan doğruya sosyalizme ihanettir. Bu durum, aşağıda göreceğimiz gibi, Avrupa partilerinin çoğunda rastlanan oportünizmin, ve ulusal-liberal emekçi politikasının zafereinden başka bir şey değildir.

Sosyal-Şovenizm Tastamam Bir Oportünizmdir

II. Enternasyonal dönemi boyunca sosyal-demokrat partiler içinde devrimci ve oportünist kanatlar arasında her yerde bir savaşım sürüp gidiyordu. Bir dizi ülkede (İngiltere, İtalya, Hollanda, Bulgaristan), bu ayırıcı çizgi boyunca parçalanmalar olmuştur. Oportünizmin, işçi sınıfı hareketi içinde burjuva politikasını dile getirdiği konusunda, hiçbir marksistin en küçük bir kuşkusu yoktur. Oportünizm, küçük-burjuvazinin çıkarlarını, ve burjuvalaşmış işçilerin küçük bir kesiminin, proleter yığınların, ezilen yığınların çıkarlarına karşı “kendi” burjuvaları ile birleşmesini ifade eder.

19. yüzyılın sonundaki nesnel koşullar oportünizmi olağanüstü güçlendirdi, legal burjuva olanak ve fırsatlarının kullanılmasını legalizme tapma durumuna getirdi; işçi sınıfı içinde ince bir bürokrat ve aristokrat katman yarattı, sosyal-demokrat partilerin saflarına birçok küçük-burjuva “yoldaşı” çekti.

Savaş bu gelişmeyi hızlandırdı ve oportünizmi sosyal-şovenizm biçimine dönüştürdü, yani oportünistler ile burjuvazi arasındaki gizli ittifakı açık duruma getirdi. Aynı zamanda her yerde askeri makamlar sıkıyönetim ilan ettiler, ve eski liderlerinin hemen hepsi, burjuvaziye katılan işçi yığınlarının ağzına gem vurdular.

Oportünizm ile sosyal-şovenizmin ekonomik temeli aynıdır: ayrıcalıklı işçilerin önemsiz bir kesimi ile kendi ayrıcalıklı durumlarını savunan küçük-burjuvazinin ortak çıkarları; yani kendi ulusal burjuvazilerinin, egemen ulus durumundan yararlanarak öteki ulusları soymasından paylarına düşecek kırıntılar..

Oportünizm ile sosyal-şovenizmin ideolojik ve politik özü de aynıdır: sınıf savaşımı yerine sınıf işbirliği; savaşımın devrimci anlamını yadsıma; güçlüklerden bir devrim için yararlanacak yerde, zor duruma düşen “kendi” hükümetlerine yardımcı olmak. Bütün Avrupa ülkelerini bir bütün olarak alır, bireyleri (ne kadar yetkili olsalar da) önemsemesek, oportünist eğilimin sosyal-şovenizmin kalesi durumuna geldiğini, buna

karşılık devrimci kamptan bu tutuma karşı az ya da çok tutarlı protestoların her yerden yükseldiğini görürüz. Örneğin, 1907 Stuttgart Uluslararası Sosyalist Kongresinde beliren fikir ayrılıklarına bakarsak, uluslararası marksizmin emperyalizme karşı olmasına karşılık, uluslararası oportünizmin daha o zamandan emperyalizmden yana olduğunu görürüz. (...)

Emperyalist Savaşta “Kendi” Hükümetinin Yenilgisi Üzerine

Bugünkü savaşta, gerek “kendi” hükümetinin zaferini savunmak, gerek “ne zafer, ne yenilgi” sloganını savunmak, sosyal-şovenizm görüşünden kaynaklanır. Geric bir savaşta, devrimci bir sınıf, hükümetinin yenilmesini istemekten başka bir şey yapamayacağı gibi, hükümetin askeri başarısızlıkları ile onu devirme olanaklarının arttığını görmemezlik de edemez. Hükümetlerin başlattığı bir savaşın ancak hükümetler arasında bir savaş olarak biteceğine inanan ve bunun böyle olmasını isteyen bir burjuva, bütün hasım ülkelerin sosyalistlerinin, “kendi” hükümetlerinin yenilgisini istemelerini ve bunu söylemelerini “gülünç” ve “saçma” bulur. Tersine, bu tür bir söz, sınıf bilincine varmış her işçinin beslediği düşünceyi doğrular, ve bizim, bu emperyalist savaş bir iç savaş durumuna çevirme çabalarımız ile aynı doğrultuda olur.

İngiliz, Alman ve Rus sosyalistlerinin bir bölümünün yürüttüğü ciddi savaş aleyhtar propaganda, kuşku yok ki, bu hükümetlerin “askeri gücünü zayıflatmıştır” ve bu eylem, sosyalistlerin lehine bir nottur. Sosyalistler, yığıllara, kurtulmaları için tek çıkar yolun “kendi” hükümetlerini devirmek olduğunu, ve bu amaçla, hükümetlerinin bu savaşta içine düştükleri güçlüklerden yararlanmaları gerektiğini anlatmalıdırlar.

Pasifizm Ve Barış Slogani

Yığınların barıştan yana duyguları, çoğu zaman, bir protestonun başlangıcını, savaşın geric niteliğine karşı kızgınlığı ve yığınların bu niteliğin bilincine vardıklarını ifade eder. Bu duygudan yararlanmak, sosyal-demokratların görevidir. Bu anlamdaki her harekete, her gösteriye bütün güçleriyle katılacaklar, ama devrimci bir harekete geçilmeden, toprak ilhakları olmadan, uluslara tahakküm edilmeksizin, yağmasız, şimdiki hükümetler ile egemen sınıflar arasında yeni yeni savaşların tohumları atılmaksızın barışın mümkün olabileceğini söyleyecek, halkı kandırmayacaktır. Halkın bu şekilde aldatılması hasım hükümetlerin

gizli politikalarına hizmet etmek ve bunların karşı-devrimci planlarını kolaylaştırmak demektir. Sürekli ve demokratik barış isteyen herkes, hükümetler ile burjuvaziye karşı, bir iç savaştan yana olmak zorundadır.

Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı

Bugünkü savaşta halkın burjuvazi tarafından en yaygın aldatılma biçimi, yağmacı amaçlarını “ulusal kurtuluş” ideolojisi maskesi arkasına gizlemeleridir. İngilizler Belçikalılara, Almanlar Polonyalılara vb. özgürlük vaat ediyorlar. Gördüğümüz gibi, bu savaş, aslında dünyadaki ulusların çoğunluğunu ezen ülkelerin, bu zulüm ve sömürüyü derinleştirmek ve genişletmek savaşıdır.

Ulusların ne türden olursa olsun ezilmelerine karşı savaşım vermeksizin, sosyalistler, asıl büyük hedeflerine ulaşamazlar. Bu yüzden sosyalistler, ezen ülkelerin (özellikle sözde “büyük” devletlerin) sosyal-demokrat partilerinden, ezilen ulusların, sözcüğün politik anlamıyla kendi kaderlerini tayin hakkını, yani politik bağımsızlık hakkını tanımalarını ve bu hakkı savunmalarını istemelidirler. Büyük bir ulusun ya da sömürgeleri olan bir ulusun sosyalistleri, eğer bu hakkı savunmuyorsa şovenisttir.

Bu hakkın savunulması hiçbir biçimde küçük devletlerin kurulmasını özendirmek değildir; tersine, daha özgür, korkudan uzak ve bu yüzden daha geniş ve daha evrensel büyük devletlerin ve devletler federasyonunun kurulmasını hazırlamaktır. Bu büyük devletler, yığınlar için daha yararlı olduğu gibi, ekonomik gelişmeye de daha elverişlidir.

Ezilen ulusların sosyalistleri ise, hem ezen, hem de ezilen azınlıkların işçilerin (örgütlenme dahil) tam bir birliği için savaşım vermelidir. Bir azınlığın ötekenden yasalar yoluyla ayrılması fikri (Bauer ve Renner’in savundukları sözde “kültürde-ulusal özerklik”) geric bir fikirdir.

Emperyalizm, dünya uluslarının bir avuç “büyük” devletçe gitgide daha fazla ezilmesi çağıdır, bu yüzden ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı tanınmaksızın, emperyalizme karşı, uluslararası sosyalist devrim için savaşım vermek olanaksızdır. “Başka ulusları ezen ulus özgür olamaz” (Marks ve Engels). “Kendi” ulusunun başka ulusları ezmesine göz yuman bir proleter, sosyalist bir proleter olamaz. □

Sarıgazi Halk Festivali

Halkların Mücadele Birliğine Duyulan Özlemi Gösterdi

Sarıgazi'de her yıl düzenlenen Halk Festivali yedinci yılında 16-17-18 Eylül tarihlerinde bir dizi etkinlik ve konuk sanatçıyla gerçekleştirildi. Her yerin kızıl bayraklar, pankartlar, posterlerle süslediği festival alanında siyasi partiler taleplerini dillendirdiler... Mücadele Birliği Platformu da kendini bir binaya asılan dev pankarttaki "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" ve "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi" sloganlarıyla ifade etti.

Festival'de etkinlikler saat 17.00'deki Nazım Hikmet Parkı'nda düzenlenen panellerle başladı. Festivalin ilk günü olan 16 Eylül'de panelde "Kemalizm ve Alevilik Üzerine" konusu işlendi.

Akşam programında Anadolu türkleriyle Telli Kılıç, Karadeniz ezgileriyle Samsara İstanbul Grubu, Türkçe ve Kürtçe seslendirdikleri ezgilerle Erdoğan Demir ve Umut Küsen sahne alırken etkinlik geceyarısına dek sürdü.

İkinci gün etkinlikler yine panellerle başladı. "Coğrafyamızda Ulusal Sorun ve Kürt Sorununda Geline Aşama" başlıklı panelde ulusal sorunun işlenmesi gençlerin ilgisini çekti.

Panelde konuşmacı olarak Aka-Der'den Altan Açıkıdilli, BDP ve Siyasetler Akademisi'nden Abdullah Geldi, Devrimci Dönüşüm'den Hüseyin Şimşek, Mücadele Birliği Platformu'ndan Ali Ekber Sever, EMEP'den Metin İlgün, ESP'den Alp Altınörs katıldılar.

Panelde Kürt halkının yürüttüğü özgürlük mücadelesinde bugün bir adım olarak öne çıkan demokratik özerklik talebinin ileri doğru atılmış bir adım olarak Türkiye komünist ve devrimci hareketi ve emekçileri tarafından desteklenmesi gerektiği belirtilirken, asıl çözümün ise Türk ve

Kürt emekçilerinin mücadele birliğinin sağlanması ve bir dizi devrimle sağlanabileceği ifade edildi.

Akşam programında ilk olarak Gurb Çöl Rüzgarı sahne aldı. Kürtçe, Türkçe parçalar ve deyişlerin ardından gençlerin isteğiyle halay parçalarına geçildi. Ardından Hüseyin Doğan Kürtçe söylediği parçalarla, Hasan Ali ise Türkçe türkülerle dinleyenleri coşturdular.

Müziklerin ardından Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını sürdüren Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncularını inşaat işçilerinin yaşamlarından esinlenerek yazdıkları "Yaşamın Mimarları" adlı oyunlarını sergilediler. İlgile izlenen oyunun ardından gecenin ilerleyen saatlerine rağmen sahneye çıkan Nurettin Güleç'in söylediği Türkçe ve Kürtçe parçalar da coşkuyla karşılandı. Sarıgazi halkı, festivalin ikinci gününü de gecenin geç saatlerine dek süren müzik dinletisiyle bitirmiş oldu.

Festival Coşkusu Doruğa Çıktı

Festival'in üçüncü gününde etkinlikler yine bir panellerle başladı. Saat 17.00'da yapılan panelde Kadın Cinayetlerinin Toplumsal Sonuçları Ve Mücadele Biçimi işlendi. Panelde konuşmacı olarak Emekçi Kadınlar (EKA)'dan Pınar Turan, Sosyalist Kadın Meclisleri'nden Hacer Elçin, EHP'ten Av. Evrim Avcı, Toplumsal Dayanışma Derneği'nden Murat Çeker katıldılar.

Kadının cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürsünün insanlığın özel mülkiyete geçmesiyle birlikte başladığı, kadına uygulanan şiddetin ve kadın cinayetlerinin de kapitalist sistemin emekçilere dayattığı sömürünün bir yansıması olduğu ifade edildi. Kadınların mücadele ederek bir takım hakları elde etmelerine rağmen sistemin her

geçen gün emekçilere uyguladığı saldırı ve sömürü koşullarında erkek egemen toplumsal bir yaşamın oluşmasıyla erkeğin gücünü, egemenliğini kullanarak kadına daha fazla sömürü ve şiddeti dayattığına değinildi. Kadına uygulanan sömürünün, şiddetin ve cinayetlerinin sona ermesinin tek koşulunun özel mülkiyet sisteminin ortadan kalkması olduğu, bunun için de bir devrimin zorunluluğunu dile getirildi. Kadının kurtuluşunun cinsel, ulusal, sınıfsal bir mücadeleden geçtiğini ve mücadelenin kadınları nasıl geliştirdiği ve toplumu ileriye taşıdığı Kürt ulusal mücadelesinde yer alan Kürt kadınlarının verdiği mücadele örnek gösterilerek anlatıldı.

Panelin ardından akşam programına geçildi. Hüseyin Uğurlu, Mustafa Çayan, Cihan Çelik, ard arda sahnede Türkçe ve Kürtçe parçalarla yer alırken alan daha da kalabalıklaşmaya başladı. Sarıgazi halkı kimi zaman sloganlarla, kimi zaman parçalara eşlik ederek kimi zaman halaylar çekerek coşkulandı. Coşku arttıkça konser alanı kalabalıklaştı ve standların olduğu yer de dahil konseri izleyenlerle doldu. Grup Emegün Ezgi de kendi besteleri ve Kürtçe ve Türkçe parçalarla kitleyi coşturdu. Hınca hınç dolu alanda "Söz Veriyoruz" marşıyla devrim sözü verilen coşkulu sloganlar yükseldi.

Emegün Ezginin ardından Cevdet Bağcı ve Rojda'nın söylediği parçalarla devam eden gecede coşku doruğa çıktı.

Üç gün süren Sarıgazi Festivali'nde üçüncü gecede program bitiminde kitle dağılırken polis saldırısı sonucu çatışma çıktı.

Üçüncü gece programın bitiminin ardından kitle dağılırken, cadde üzerinde bulunan polis yoldan geçen ve sloganlar atan gençlere gaz bombası attı. Gaz bombaları, festivale gelen çocukları ve yaşlıları etkiledi. Polis akrepleri festival alanına büyük bir hızla girdi, akrepler insanların üstüne ve standlara doğru sürüldü. İnsanlar polisin bu saldırısına öfkelenerek taş, sopa, şişelerle akreplere doğru fırlatarak polisi geri püskürttü.

Gece boyunca polisin provokasyonu sürdü, ara sokaklarda devriye gezerek kaldırımdan geçen insanları tahrik etti. Demokrasi Caddesi üzerinden gaz bombalarından kaçarak hastaneye sığınan bir genci hastaneden çıktığı esnada, orada bulunan çevik kuvvet polisleri ara sokağa çekerek, sert bir şekilde dövdü. Uzun süre kımıldayamadan yerde yatan genç, baygın olarak insanlar tarafından fark edildi. Gencin vücudunda ciddi yaralar ve kırıklar olduğu tahmin ediliyor. Yaralı gencin durumunun ağır olmasına karşın, bir buçuk saat yerde kaldı ve ambulansın gelmesi beklendi. Ambulansın gelmesiyle Ümraniye Devlet Hastanesi'ne kaldırılan gence yapılan saldırıya halk büyük tepki gösterdi. □

KÜRT HALKI DEVRİMİLE ÖZGÜRLEŞECEK

7. SARIGAZI HALK FESTIVALİ

